

7627

ప. శం. శాస్త్రి. ఆరుత్ సమైక్య సాహిత్యం
(పురస్కార విజయం.)

శ్రీధరయ్య

ప. శం. శాస్త్రి. ఆరుత్ సమైక్య సాహిత్యం

శ్రీ కృష్ణమహాసాహెబుగారు గులాం రసూల్ ఖాన్
 బహదూరువారిచే సన్మానింపబడిన సంద్యోత్ చౌక్ మజీదు
 యినాందారు ఉస్తాద్ హకీం అబ్దుల్ లతీఫ్ సాహెబుగారి
 కొమారులు, పి. వి. హెచ్. అబ్దుల్ రజాక్ సాహెబుగారు.
 పి. వి. హెచ్. అబ్దుల్ సందామియ్యగారు.

వీరీ గ్రంథము సమస్తముగుచంతవరకును తమ గాన్ని
 ధ్యమున నను నిలిపికొని అవ్యాజప్రేమచే ఆదరించిన నీ గౌరవ
 రుల కీగ్రంథమును సమర్పించుచున్నాను.

దేశోన్నతికితోడ్పడు వీరికి ఖుదా పర మీస్వరుడు ఆయు
 రారోగ్యైశ్వర్యములు ప్రసాదించుగాత.

టి. వి. రాఘవాచార్యులు.

ప్రీతి క .

బ్రహ్మశ్రీ టి. వి. కాళువాచార్యులుగారిచే రచింపఁబడిన కరణీకతంత్రమును సాకల్యముగాఁ జదివితని. వారు నన్నీ గ్రంథమునకుఁ బీఠిక వ్రాయుమనుటకుఁగల యుద్దేశ్యమును నేను గ్రహింపఁజాలనైతిని. ఒకవేళ మోమోటమిలేకుండ వ్రాయుదునను తలంపుతోడ నన్నుఁగోరి యుండిరేమో ! ఏది యెట్లయినను నన్నర్పించుటఁజేసి వ్రాయక తీరదయ్యె.

నిజముగ నాలోచించినయెడ నాంధ్రలోకంబున విశ్వబ్రాహ్మణులకుఁ జేయఁబడిన మహాపకారము మఱియే యితర కులమునకుఁ జేయఁబడి యుండలేదు. అంతోఁగింతో ప్రతికులమునకు నిందుఁబాలున్నది. కాని యితర కులములుచేసిన కీడ్డాకయెత్తు బ్రాహ్మణులుచేసినది మఱియొకయెత్తు.

ఒకవ్యక్తి చేసిన యపకారమును నాధారముఁజేసికొని, కులమునంతయు ద్వేషించుట మహాపచారము. ధర్మాధర్మంబు లెఱుంగక పాడువాఁతిన మనంబుగాని యొండెచ్చియు నిట్టిదాని కుపక్రమింపదు. ఒక్క మాదలకరణముఁచేసిన కార్యముచేత విశ్వబ్రాహ్మణుల “ కరిణీకము ” ల గోపరాజు రామప్రధాని వారించి, స్వకులజుల కిప్పించుట కేవలము దుండగమని చెప్పుటకు సంశయింపఁబని యుండదు. ' మాదల కరణము చేసినది యవి నీతికార్యమన వలనుపడదు. అంతకన్నను వేమఁగులు దుండగములుచేయు కరణములు వర్తమానంబునఁ బెక్కు రున్నారు. ఆకారణముచే నియోగుల కరణీకపు వృత్తులు దొంగిలించుట పాడియగునా ? ఇంతకు మాదల కరణముచేసిన

దోషమేమి ? సర్కారున కీయవలసిన పన్ను జంకు గొంకు లేక
వసూలుచేయుటా ? అక్కటా ! యిదియే యవిసీతికార్యమైన
మఱియెట్టిది నీతియగును రామప్రధాని సదుద్దేశ్యముకలవాడై
యినచో నిమంత్రితుండయిన బ్రాహ్మణుండు పన్నీయలేక నిర్భం
ధితుడైనప్పుడు తానేల యాపైకమునిచ్చి విడుదల పొందఁ
గూడదు ? ఇదియంతయుఁ గవటనాటకము చేయబోవు డాప్త్య
మును వఱుగుచున్నట్లుకు వన్నినసాకు. దీనికిఁ దోడు రాజు
లస్వతంత్రులైరి. వాయెత్తుటకు వీలులేదు. అధర్మమని మొఱ
పెట్టుకొన్న రాజభయంబున విను పెద్దలులేరు. పూర్వమీ
కారణంబున ధర్మము విపరీతమయినది. అందుచే నిదియా
నిది కాదనువారు కానబడరైరి పాశ్చాత్యులు రాజులగ
టచే నీవిధ భంగమునకుఁ జోటులేక పోయినది. అందుచే
నిర్భయముగ ధర్మమృతి కల్గింపుడు మొఱపెట్టు కొనుటకు
నెనుపు కల్గినది.

తమ పూర్వచరిత్రఁ దలంచుకొన్నచో విశ్వబ్రాహ్మణు
లకు నొకలుంపల్లకమానదు ఆగ్రహము కల్గింపును సామా
న్యముగా వివరము దూరమగుట తటస్థించును. ఈ పోకడ
యీవిచార్యమునందుఁ గొన్నిచోటులఁ గననగు. కాని యిది
నైజమునుకొంచును. పశ్చాత్తప్తులయి యిదివఱకు నీలము
నకు నపకారముఁ జేసినవారు వారి పురోభివృద్ధికిఁ జేదోడు వా
దోడగుట ధర్మము.

ఇట్లు

త్రిపురనేని రామస్వామి (చౌదరి),

కతావధాని, బారిష్టరు, ఆంధ్ర విశ్వ విద్యాపరిషత్తుభ్యుద
మునిసిపల్ చీఫ్ మేజర్, తెనాలి.

వీ ఠి క .

బ్రహ్మశ్రీ టి. వి. రాఘవాచార్యులుగారిచే రచింపఁబడిన కరణీకతంత్రమును సాకల్యముగాఁ జదివితని. వారు నన్నీ గ్రంథమునకుఁ బీఠిక వ్రాయుదునుటకుఁగల యుద్దేశ్యమును నేను గ్రహింపఁజాలనై తిని. ఒకవేళ మోమోటమిలేకుండ వ్రాయుదునను తలంపుతోడ నన్నుఁగోరి యుండిరేమో ! ఏది యెట్లయినను నన్నర్పించుటఁజేసి వ్రాయక తీరదయ్యె.

నిజముగ నాలోచించినయెడ నాంధ్రలోకంబున విశ్వబ్రాహ్మణులకుఁ జేయఁబడిన మహాపకారము మఱియే యితరకులమునకుఁ జేయఁబడి యుండలేదు. అంతొఇంతొ ప్రతికులమునకు నిందుఁబాలున్నది. కాని యితర కులములుచేసిన కీడొకయెత్తు బ్రాహ్మణులుచేసినది మఱియొకయెత్తు.

ఒకవ్యక్తి చేసిన యపకారమును నాధారముఁజేసికొని, కులమునంతయు ద్వేషించుట మహాపచారము. ధర్మాధర్మంబులెఱుంగక పాదువాతిన మనంబుగాని యెండెన్దియు నెట్టిదాని కుపక్రమింపదు. ఒక్కమాదలకరణముఁచేసిన కార్యముచేత విశ్వబ్రాహ్మణుల “ కరణీకము ” ల గోపరాజు రామప్రధాని హరించి, స్వకులజాల కిప్పించుట కేవలము దుండగమని చెప్పుటకు సంశయింపఁబని యుండదు. మాదల కరణము చేసినది యవి నీతికార్యమన వలనుపడదు. అంతకన్నను వేమడుంగులు దుండగములుచేయు కరణములు వర్తమానంబునఁ బెక్కురున్నారు. ఆకారణముచే నియోగుల కరణీకపు వృత్తులు దొంగిలించుట పాడియగునా ? ఇంతకు మాదల కరణముచేసిన

దోషమేమి ? సర్కారున కీయవలసిన పన్ను జంతు గొంతు లేక
వసూలుచేయుట ? అక్కటా ! యిదియే యవిసీతికార్యమైన
మఱియెట్టిది నీతియగును రామప్రధాని సదుద్దేశ్యముకలవాడ
యినచో నిమంత్రితుడయిన బ్రాహ్మణుండు పన్నీయలేక నిర్భం
ధితుడైనప్పుడు తానేల యాపైకమునిచ్చి విడువల పొంద
గూడదు ? ఇదియంతయు గపటనాటకము చేయబోవు దాష్ట్య
మును మఱుగు పుచ్చుటకు పన్నినసాకు. దీనికి దోడు తాజా
లస్వతంత్రులైరి. వాయెత్తుటకు వీలులేదు. అధర్మమని మొఱ
పెట్టుకొన్న రాజభయంబున విను పెద్దలులేరు. పూర్వమీ
కారణంబున ధర్మము విపరీతమయినది. అందుచే నీదియా
నిది కాదనువారు కానబడరైరి పాశ్చాత్యులు రాజులగు
టచే నీవిధ భగమునకుఁ జోటులేక పోయినది. అందుచే
నిర్భయముగ ధర్మమృతి కల్గినప్పుడు మొఱపెట్టు కొనుటకు
ననువు కల్గినది.

యు. పూర్వచరిత్రఁ దలంచుకొన్నచో విశ్వబ్రాహ్మణు
లకు నోటలుంపిల్లకవూనదు ఆగ్రహము కల్గింపవును సామా
న్యముగా వివరము దూరమగుట తటస్థించును. ఈ పోకడ
యీవిషయమునందుఁ గొన్నిచోటులఁ గననగు. కాని యిది
నైజమనుకొందును. పశ్చాత్తప్తులయి యిదివఱకు నీలము
నకు నపకారముఁ జేసినవారు వారి పురోభివృద్ధికి జేదోడు వా
దోడగుట ధర్మము.

ఇట్లు

త్రిపురనేని రామస్వామి (చౌదరి),

కతావధాని, తారివ్వురు, ఆంధ్ర విశ్వ విద్యాపరిషత్సభ్యుడు,

అభిప్రాయము

చరిత్రమెరుగని జాతి తన జీవితమును గడుపుటలో “ మార్గ మెరుగని తెరవరి యుధకారమున జిక్కువడి పెక్కు జిక్కులనొందు ” చందమున యుమితచిక్కులకులొనై యధఃపతితమగుట సహజము విప్రులొసహజస్వభావము నెరిగియే తమకు తంత్రితోవిదత్వముచే గురుస్తాన కులంకరించి యితరుల దిగు నుహమ్మదీయగాడులలో దేశమంత సంరక్షకులై తెరపితని కృషి జేయుచు నిత్యాచియమున వారలపై నాధారపడియుండుటచేత యాకాలానుకూలత నూతన గొనిన విప్రులు తదితరుల గత చరిత్రమును రూపుమాపి తిగ్వాగా యొగులన దరి నధోగతిపాలు గావించి యున్నారు. ఇప్పుడొ విప్ర మిత్రమును హరిపజేయుటకు సుసాధనము భారతీయుల గతిచరిత్రమును కలగూపమున నిరూపించుటయే. అట్లు భారతీయుల గతచరిత్రమును వెల్లడిచేయుట కనువగు ప్రమాణములు చోరగ్రస్తములై యుండుటవలన తగు ప్రమాణములు లభ్యమగుట ద సాధ్యమై యుండెను. అట్టితరి పరిశోధనాశీలురగు బ్రిటిషువారు భూమియందును, గార్లపైనును, రాగరేఖలపైన నున్న శాసనములను శోధించి ప్రచురించి భారతీయుల కృతిజ్ఞతకు పాత్రులైరి. ఆశాసనముల సహాయము బూ క్షి శ్లోకములైనను, లక్ష్యగానాభవతులు గారు, శ్రీయుత చిలుకూరి వీరభద్రగావుల గులుగారు మున్నగువారు కొంత వగకీ దేశచరిత్రను వెల్లడిగావించి అంగ్రుల కృతజ్ఞతకు పాత్రులైరి. అటులనే విశ్వబ్రాహ్మణ కరిణీకములను విప్రులు హరించుట సద్దగ్ధమని నిరూపించుటగాను వెలువడిన “ కరిణీకోద్ధాయణి ” యందుగల స్వకపోలకల్పితములను సత్యాసత్యవిమర్శనల యెదుటనుంచుటకునై “ కరిణీకత్రాము ” అను శీర్షికముననున్నాసి బ్ర||వే|| టి. వి. రాఘవాచార్యులుగారును యాంగ్లదేశ కృతజ్ఞతకు అందున పశేషించి విశ్వబ్రాహ్మణుల కృతజ్ఞతకు పాత్రులైరి.

విగాట్ విగ్రహమునకన్న ఉత్సవవిగ్రహములకు హెచ్చుతూజులు విధిగాజరుగుచున్నట్లునే సర్వాధికారములు కలిగియున్న రాజుకన్న మిన్నగా ప్రజాసమూహము కరణమునకు వశంపదలై యుండక తప్పదు. అట్లుగుట చేతనే “ కరణముల ననుసరింపక విరసంబున దిన్నలిండి వికటించునుమీ ” అని ఘనశీలకముగా చెప్పుట కలిగినది. ఇవిధిని గురుస్తానముభాసి మానవ సముదాయములలో యధికపలుకుబడిని గలిగించునది కరిణీకస్తానమునట

కినుమంలేనియు సందియముండదు. అట్టి కరిణీకస్తానములలో ముప్పాతిక మూడు వీసములు విశ్వబ్రాహ్మణులకును మిగిలినవి బాళుక్యవంశవర్ధనులగు బలిజసంఘమువారికిని హస్తగతమై యుండగా గజపతుల వంశమున జనించిన గణపతిరాజుకడ మంత్రిగనుండిన గోపరాజు రామయ తన కుతంత్రకోవిదత్వముతో తనరాజుకడ దానము నెపమున ఆరున్నొక్కగడియ రాజముద్రికను స్వాధీనముచేసికొని విశ్వబ్రాహ్మణుల కరిణీకములు తొలగించి తన కులజులగు విపుల కొసంగున శాసనచుత్త్రాదులు చెప్పచున్నది యాబాలగోపాల మెరిగినదే. ఆరామనమంత్రి యట్లు విశ్వబ్రాహ్మణుల కరిణీకముల విపుల కొసంగుట సధర్మమైన అతనాస ధర్మస్వరూపమును తనరాజునకుదలిపి రాజు వలననే విశ్వబ్రాహ్మణుల కరిణీకములు విపుల కిప్పించవచ్చును. అతనట్లు చేయక కుతంత్రముతో రాజముద్రికను సంపాదించి తత్సహాయమున కరిణీకస్తానములనుండి విశ్వబ్రాహ్మణుల తొలగించి విపుల సేర్పాటుచేయుటచేత నయ్యది రామనమంత్రికిగల జాత్యభిమానమువలన జనించిన దుర్మార్గమని యెంతటి మందమతియైనను గ్రహించకపోడు. అట్లు జాత్యభిమానముచే దుర్మార్గము వహించిన రామనమంత్రిని, తమను రక్షించినందులకై విపులు చేయు పొగడ్తలున్నాడని పరిలాపములవలె విసర్జనములని విజ్ఞులంగీకరించకపోరు.

విశ్వబ్రాహ్మణుల కరిణీకములకు చేటానగూర్చినది గజపతుల వంశమున జనించిన గణపతిరాజుకడ మంత్రిగయుండిన గోపరాజు రామప్రధాని యొక్కడేగాదు. తిక్కనసోమయాజీయు విశ్వబ్రాహ్మణులు జైనమతావలంబులై యుండిరను నెపముతో కాకతీయ గణపతిదేవచక్రివర్తిని ప్రోత్సహముజేసి జైనమతజాలు నివసించు ముప్పదియారు గ్రామములను నాళనముగావించి విశ్వబ్రాహ్మణుల కరిణీకములను విపుల కొసంగునట్లు చేసియున్నాడు. ఇట్లు విపులసేకులు రాజులకడజేరి వారిని వశంపదల గావించుకొని కర్మకర్మముగ విశ్వబ్రాహ్మణుల కరిణీకముల నూడబెరికి తమస్వాధీనము చేసుకొనియున్నారు. ఆ చరిత్రమునంతయు ప్రియమరించ పండితిమండలికి విధిక్యతమని మనవి చేయుచున్నాను.

ఇట్లు

సూర్యదేవ రాఘవయ్య చౌదరి,

కొల్లూరు, గుంటూరుజిల్లా.

అభిప్రాయము.

చరిత్రమెరుగని జాతి తన జీవితమును గడుపుటలో “ మార్గమెరుగని తెరవరి యుధకారమున బిక్కువడి పెక్కు జిక్కులనొందు ” చందమున యుమితచిక్కులకులొనై యధఃపతితమగుట సహజము విప్రులసహజస్వభావము నెరింగియే తమకు తంత్రికోవిదత్వముచే గురుస్తాన మలంకరించి యితరులందఱు మహమ్మదీయవాదులలో దేశమంత సంరక్షకులై తెరపిలేని కృషి జేయుచు విద్యావిషయమున వారలపై నాధారపడియుండుటచేత యాకాలానుకూలత నూతగా గొనిన విప్రులు తదితరుల గత చరిత్రమును రూపుమాపి తద్వ్యాగా యొగులన దరి నభోగతిపాలు గావించి యున్నారు. ఇప్పుడా విప్ర సతంత్రమును హరింపజేయుటకు సుసాధనము బాఠీయుల గతచరిత్రమును కలహాపమున నిరూపించుటయే. ఆట్లు భాగతీయుల గతచరిత్రమును వెల్లడిచేయుట కనువగు ప్రమాణములు చోరగ్రస్తమై యుండుటవలన తగు ప్రమాణములు లభ్యమగుట దుస్సాధ్యమై యుండెను. అట్టితరి పరిశోధనాకీలులగు బ్రిటిషువారు భూమియందును, గార్లపైనను, రాగిరేకులపైన నుయున్న శాసనములను శోధించి ప్రచురించి భారతీయుల కృతిజ్ఞతకు పాత్రులైరి. ఆశాసనముల సహాయమున క్రి||శే|| కొనువ్వాజు లక్ష్మణగావుపంతులు గారు, శ్రీయుత చిలుకూరి వీరభద్రగావుప గులుగారు మున్నగువారు కొంత పరకీ దేశచరిత్రను వెల్లడిగావించి ఆంధ్రుల కృతిజ్ఞతకు పాత్రులైరి. అట్లు లనే విశ్వబ్రాహ్మణ కరిణీకములను విప్రులు హరించుట సద్దగ్ధమని నిరూపింపబడిన వెలసడిన “ కరిణీకొద్దాయణి ” యందుగల స్వకపోలకల్పితములను సత్యాసత్యనిర్ముఖుల యెదుటనుంచుటనై “కరిణీకతత్రము” అను శీగ్రంధమునువ్రాసి బ్ర||వే|| టి. వి. రాఘవాచారియ్యగారును ఆంధ్రుల కృతిజ్ఞతకు అందున విశేషించి విశ్వబ్రాహ్మణుల కృతిజ్ఞతకు పాత్రులైరి.

విరాట్ విగ్రహమునకన్న ఉత్సవవిగ్రహములకు పాచ్చువూజలు విధిగాజరుగుచున్నటులే సర్వాధికారములు కలిగియున్న రాజుకన్న మిన్నగా ప్రజాసమాహము కరణమునకు వశంపదలై యుండక తప్పదు. అట్లుగుట చేతనే “ కరిణముల ననుసరింపక విరసంబున దిన్నతిండి వికటించుచుమీ ” అని సుమతీశతకములో చెప్పుట కలిగినది. ఇవిధిని గురుస్తానముభాతి మానవ సముదాయములో యధికపలుకుబడిని గలిగించునది కరిణీకస్తానమునట

కినుమం లేనియు సందియముండదు. అట్టి కరిణీకస్తానములలో ముప్పాతిక మూడు పీసములు విశ్వబ్రాహ్మణులకును మిగిలినవి బాళుకృతవంశవర్ధనులగు బలిజసంఘమువారికిని హస్తగతమై యుండగా గజపతుల వంశమున జనించిన గణపతిరాజుకడ మంత్రిగనుండిన గోపరాజు రామయ తన కుతంత్రకోవిదత్వముతో తనరాజుకడ దానము నెప్పమున ఆరున్నొక్కగడియ రాజముద్రికను స్వాధీనముచేసికొని విశ్వబ్రాహ్మణుల కరిణీకములు తొలగించి తన కులజులగు విపుల కొంగున శాసనచిత్రాదులు చెప్పుచున్నది యాబాలగోపాల మెరింగినదే. ఆరామనమంత్రి యట్లు విశ్వబ్రాహ్మణుల కరిణీకముల విపుల కొంగుల సధర్మమైన అతనాసధర్మస్వరూపమును తనరాజునకుదెలిపి రాజు వలననే విశ్వబ్రాహ్మణుల కరిణీకములు విపుల కిప్పించవచ్చును. అతనట్లు చేయక కుతంత్రముతో రాజముద్రికను సంపాదించి తత్సహాయమున కరిణీకస్తానములనుండి విశ్వబ్రాహ్మణుల తొలగించి విపుల సేర్పాటుచేయుటచేత నయ్యది రామనభ్యుత్థికిగల జాత్యభిమానమువలన జనించిన దుర్మార్గమని యెంతటి మందమతియైనను గ్రహింపకపోడు. అట్లు జాత్యభిమానముచే దుర్మార్గము పహించిన రామనమంత్రిని, తమను క్షించినందులకై విపులు చేయు పొగడ్తలున్నాడని ప్రలాపములవలె విసర్జనీయములని విజ్ఞులంగీకరించకపోరు.

విశ్వబ్రాహ్మణుల కరిణీకములకు చేటొనగూర్చినది గజపతుల వంశమున జనించిన గణపతిరాజుకడ మంత్రిగయుండిన గోపరాజు రామప్రధాని యొక్కడేగాదు. తిక్కనసోమయాజియు విశ్వబ్రాహ్మణులు జైనమతావలంబులై యుండిరను నెప్పముతో కాకతీయ గణపతిదేవచక్రవర్తిని ప్రోత్సహముజేసి జైనమతభాటు నిష్ఠనీంచు ముప్పదియారు గ్రామములను నాశనముగావించి విశ్వబ్రాహ్మణుల కరిణీకములను విపుల కొంగునట్లు చేసియున్నాడు. ఇట్లు విపులనేకులు రాజులకడజేరి వారిని పశంపదుల గావించుకొని కృమకృమముగ విశ్వబ్రాహ్మణుల కరిణీకముల నూడదెరికి తమస్వాధీనము చేసుకొనియున్నారు. ఆ చక్రత్రమునఁతయు ప్రచురించ పండితమండలికి విధికృతమని మనవి చేయుచున్నాను.

ఇట్లు
సూర్యదేవ రాఘవయ్య చౌదరి,
కొల్లూరు, గుంటూరుజిల్లా.

ఉ ప క్ర మ ణ ము.

క ర ణీ కో ద్దా ర ణి య ను.

నీ గ్రంథము పూరె వీరభద్రకవిచే రచింపబడినను
శాస్త్రులచేయి తగులకుండా ముద్రణముగాలేదని ఈ గ్రంథము
జదివినప్పుడు స్ఫురించునని వివరము మానివేసినాడను.

ఇపుడీ విమర్శనమునకుఁ గారణమేమన ? ఇందు సుగుణ
ముల దుర్గణములుగను దూషణలు భూషణములుగను మోస
ములు గ్రాసములుగను వర్ణింపబడిన పండితుల ప్రజ్ఞావిశేషం
బులు లోకంబునకు జూపదలచియు, మరియు అభినవనరస్వతీ
సూపమునబుట్టి, యబలులను విశ్వబ్రాహ్మణులను వెక్కిరింపుచూ
వారలపై దాడివేడలి వారి నడగద్రొక్కుటయే కార్యదీక్షగా
బూని వీణాపుస్తక పద్మాదుల పారవైచి శస్త్రాస్త్ర పాణియై
మతోన్మత్తతచే నూగుచూ, ప్రయోగింపబడిన శస్త్రములలో
కరణీకోద్దారిణి యొకఁడగుటచేతను విమర్శింపబడుచున్నది.

శ్రీపదబ్రహ్మణ్యము.

క ర ణీ క త ం త్ర ము.

మ ం త్రు లు.

చదువరులే ఇందలి ధర్మాధర్మములు నిర్ణయింతురుగాత.

ముందుకరణీకోద్ధారిణియను నామము దగినదియేనా ?

కరణీకోద్ధారణ ఇందేమయినఁ గనిపించుచున్నదియా ?

వి2 మంత్రుల చరిత్రమునందలి

నీ॥ గణకనిర్వాహంబు కల్పించె నూహర

మహిగోపరాజు రామప్రధాని.....॥

మరియొకచో

నీ॥ తనకీర్తి యాచంద్రతారార్కముగ మంత్రి

కులులకు గరణీకముల నొసంగె ॥

ఈన కులమునకు తాను కరణీకములను ఇచ్చినాడు. ఇచ్చు

కొన్న నెవరికేమి బాధయు కలుగనేరదుగాని, ఇచ్చినది యితి

రులసామ్మగానుండిన నేమి జరుగును, తగిన ప్రభువున్నగదా ?

లోకులసామ్మ తనకులమునకిచ్చిన విచారణ. బలుచోద్యము.

పై పద్యమున గణకనిర్వాహంబు నూహర కల్పించెనట ! ఏ

యూర కల్పించెనో ? ఆయూరిలో సంతకుపూర్వము గణక

నిర్వాహము లేకుండెనా ? కరణీక మేయూరలేకుండెను ?

యిప్పుహాదాత కల్పించినదేయూరిలోనో, డెలియరాదు? లేక

కరణీకములజేయు విధానము దెలియకున్నయెడ నిట్లు చేయ దగునని కరణీకక్రమమును క్రొత్తగా సవరించెనా? అదియు లేదు. పూరూర కల్పించెనన్న యీకపిత్యమేమి. యూరూర. యూరూర. ఏయూర? ఏయూర? ఇదిగో కల్పించినదిది. పెక్కుశతాబ్దములనుండి వంశక్రమాగతమైన విశ్వబ్రాహ్మణ కరణీకములను మోసకృత్యమున తనకులము వారికి యిప్పించెను. గావున కరణీకాపహరణమనిజెప్పిన సత్యమైయుండెను. గాని కరణీకోద్ధారిణియనునామము జెల్లదు. ఆవులనుగోసి చెప్పలు దానముజేసినయద్ధరణ. యద్ధరణయా? ఇట్టి చెప్పల దానమున కానందించు పండితులేగాని పశుద్రోహమునకు పశ్చాత్తాపమందువారు గన్వింపరు.

ఇట్టి కుతంత్రపు మంత్రులను గోరంతలు గొండంతలు చేసి పొగడు కవులే గవులు. గోరంతలు కొండంతలు చేసినను అదియు నొక కొంత బాగుగనే యుండెడిది. అట్లును గాదు బొత్తిగా సర్వాబద్ధములు, నశక్తి, పొగడ్తలు, ముఖస్తుతులు, స్తోత్రపాఠములు చూడుడు.

ఉ॥ మానఘనుండు బ్రహ్మకులమండనమూర్తి పరోపగోరి దు ।
 ధానదురన్నముల్ గొనడుతప్పడుస్వామిహితోపకారముల్ ।
 ధీనులబ్రోచు బాంధవవిదేయుడుడస్సియు వేడబోడుతానూని
 వేడ్కతోడుత నియోగికినిచ్చినదాన మల్పమే ॥

ఇందొక్కడేని సత్యము గనిపింపదు.

మానఘనుండు = ప్రభువులకు సుఖప్రదాయ యగుటచే నొప్పుకాబోజు.
 బ్రహ్మకులమండనమూర్తి = తపస్వధ్యాయంబుల దగులపెట్టి సేవకన్య
 ముజేకొని త్రాహ్మ్యము బిగ్గించెయ్యటచే బ్రహ్మకుల మండనమూర్తియే.

పశోపకారము = నియోగులలో వారు చేలకు పశోపకారము.

విగ్రహమరన్నములో గోనకు = రాజుకడనుగ్రహణనయముననుకాదేమో
తిప్పడుస్వామిహితోపకారముల్ = రాజు యిచ్చిత్తాగ్రములు వెరవేర్చు
పట్ల విప్పనిమాట నిజమేనా?

పిల్లలక్రమభాంధవనిదేయము = కనీశములపట్ల వైదికులపట్లను దీను
జ్ఞానము వనట నిజమే.

వర్షియుచేరిలోడు = పరిశ్రమను సమమున చాటుపద్యమణి మంజుల
యీపద్యము తెలుపే నిమిషమున పద్యముచుగలదు.

ఈ అవగతినిజాన్త్రీచయులై సమహస్యులు పండితోత్తముల్ |

భవచరితమునందధిగ పూజ్యులు వారలటుండ గూటికై |

నవనవిల్పనావిధి చణర్వీముదోప నబద్ధమాడు నీ |

కవులిలదాన పాత్రులయి గౌరవమందుటచూ వెచిత్రముల్ ||

మేరుగ జెప్ప నక్కరలేదు.

ఈ మధ్యకాలము నందలి మంత్రివర్గము నియోగులే
ముగుచుండిరి. యెందుచేతననగా? క్షత్రియసార్వభౌములగు
చక్రవర్తుల యనంతరము సామాన్యప్రభువులు రాజ్యము పాలిం
పుచుండిరి. స్వేచ్ఛావిహారులును నిరంకుశులును విషయలంప
కులును కృతులుగను నుండుచుండిరి. మనవాడు కొందరు
ఇట్టిప్రభువులు మహమ్మదీయులని యందురుగాని, అందరిలోను
నున్నారనుటయేదగును. కొందరు రాజులు సాదువురుష్టులై
కపటమెటుంగని వారుగ నుండిరి. అట్టియెడల మంత్రులు యెట్టి
వారుగనుండిరన. అప్పటిలో విద్యావివేకము యోగ్యత గని
పెట్టి మంత్రియుద్యోగమిచ్చుట లేకపోయెను. ఏపనియులేక,
వృత్తి యేదియుగానక, ప్రభువులకడజేరి వారి యభిమతాను
సారులై చరించుచూ కాచియుండి ప్రగడలగుచుండిరి.

అట్లు మంత్రులై సవారు నియోగులేయనదగు. ఎందుచేతనన. ప్రభువులు తమకు మంత్రిగావలెనని కోరకున్నను జీతము భత్యము యేర్పరచకున్నను తమంత తాము మెల్లగా నాశ్రయించి మంత్రులుగనై మడియు నారాజులను తమకు వశపరచుకొనుచు పెక్కుయుక్తులచే తమచేతులలోని కీళ్లబొమ్మలవలె నాడింపసాగిరి. నితరజాతులవారెల్లరును వారివారి విద్యలచే నేర్పరులై జీవించువారైరి. వైదికులును తమ వృత్తియగు పౌరోహితముగాని పంచాంగముగాని లేక పురాణకాలక్షేపములచేతగాని జీవించువారుగ నుండిరి. ఇల్లన్నజాతులవారికిని జీవనాధారకములగు వృత్తులు గలిగియుండుటచే ప్రభువులు బిలువపంపిననే వారికడకు జనవారైయుండిరి. నియోగులన్న నట్లుగాక మహారాజుల నెప్పుడును ఆశ్రయించుకొని వారి గోర్కెల నెఱింగి నెరవేర్చి తమలాభము తాము బడయుచుండిరి. మంత్రిపదవియున్నను లేకున్నను సమాత్యబిరుదము కలిగియే యుండెడివారు.

బ్రాహ్మణుని నైస్థికధర్మములమాని ధనంబుపై మనః బెప్పుడొకర్నింపబడెనో అప్పుడే సేవకత్వము నందవలసి.

ఇదిగనియె కాబోలు. వేమనగారు.

అ॥ జాతివారలెల్ల ♦ జాతివిద్యలునేర్చి
జాణలైరి డెలివి ♦ జగతిలోన

బ్రాహ్మలై సవారు ♦ బ్రహ్మవిద్యెరుగరు ॥ విశ్వ ॥
అక్షరజ్ఞానము లేనివారుకూడ శాస్త్రీనామధారులగుచున్నట్లే మంత్రి యమాత్యపదములు దోకలవలె దగిలించుకొని వీరాజనేయుల ప్రతిభ వెలుగజేయుచుండిరి.

ఎట్టి నాకరీలో నున్నను, ఎట్టి ప్రభువును గొలచినను
ఎంతటితము పుచ్చుకొను యద్యోగమైనను సేవకత్వమేయగు.
శేవకత్వమోశూద్రత్వము. యిది రాజకీయోద్యోగములనబడు.

ఒక వైశ్యునికడనుండి సేవ్యముచేయుట అమృతము
కొనుగోలు మొదలగు పనులు చేయుచున్నప్పుడు వైశ్యసేవ
కోద్యోగములగును.

ఒక శిల్పియొద్ద చక్రము ద్రిప్పట, సమ్మెట వేయుట
కరుగుట కాచుట మొదలగు పనులలోనున్న శిల్పిసేవకోద్యో
గములగును.

నీళ్ల కావళ్లుమోయుట, వంటపనులుజేయుట శుచిస్థశము
లలుకుట, మడిబట్టలారవెయుట, శుభలేఖలు బట్టుకొనిపోవుట
ఇత్యాదులు విప్రశేవకోద్యోగములు.

కర్తకొరకు యజ్ఞపశువును జంపుట, శవవస్త్రపరిగ్రహ
ణము, శత్రుపాయసబక్షణము, యాచనము, నీవోద్యోగము
లగును.

కొఱతవేయుట (ఉరిదీయుట) శిరచ్ఛేదము చేయుట,
హింసించుట మృగవధము యివి రాజాజ్ఞచొప్పున చేయబడి
నను చండాలోద్యోగములనబడును.

స్తోత్రపాఠములతోడను, ముఖస్తుతులతోను, పరీక్షల
తోను జీవించువారు కొందరుండురు. యీతెగలు ప్రభువుల
నెప్పుడును జాట్టుకొని యుండువారు. వందిమాగదులు బట్టులు
మొదలగువారు.

ఇట్టి భృందము పరివేష్టించబడి వినోధంబుల కాలంబు
గడుపు ప్రభువులకడను తదనుచులగు వంశత్రుల సాహాయ్యము

నను, కాలంబుఁ జాలకుండ ప్రజాక్షేమంబుల విచారించుటకును,
దేశసౌకర్యంబుల నిర్ణయించుటకును, దేశాభ్యుదయకరవిద్యల
నాదరింప నెట్లుప్రాప్తమగు. ఇట్లుగుటచేతనేగాదా మనపూర్వ
మున్న మహాశిల్ప విద్యలెల్ల క్షీణించి కడకు విదేశములపై
నాధారపడవలసిన గతి ప్రాప్తమైనది.

ఇది యిట్లుండ మంత్రులయొక్క కార్యములు గనుఁ.
రాయనభాస్కరమంత్రి.

సీ॥ ఆవుపొడ్చినయర్థి లేపకుండగనిచ్చె

వలవేసిదీసిన వానికిచ్చె

గుడివ్రాసియాగిన గొఱకొఱపకకిచ్చె

బ్రాంఛించి భుజమెక్కు బట్టుకిచ్చె

మొగసాలజిచ్చిడ్డ తగవరిబిలిచిచ్చె

నిలుచూరవేడిన నెసగనిచ్చె

ప్రాణముల్ వేడిన బ్రాభవంబుగనిచ్చె

భార్యను వేడినఁ బరగనిచ్చె॥

యీయిచ్చు బొగడికెల కంతములేదు యర్థమునులేదు.

ప్రాణముల్ వేడిన బ్రాభవంబుగ నిచ్చె నిది యెంత
యద్భుతము. యెమిస్తితో యిస్తిన్నట్లుగా భార్యను అడిగినను
ఇచ్చెను. ఇక యివ్వరానిదేలేదు. ప్రాణమేయిచ్చిన పిదప
భార్యనిచ్చుటయెట్లో మంత్రులగుటచేత ననేకోపాయములుండ
వచ్చును యీభాస్కరమంత్రి దానము లింతియేగాదు.

సీ॥... బాలకులకును బాలసత్రముకామసత్రమువిటగ్రామణులకు.
బలిబలి ! దాతయన్న నీతడేయగు. ఇట్లు పొగడినపండితులు
ను పొగడదగినవారే, యిట్టివారి నడతలు చదివిన లోకము

చేశక నుండునా? నాదెళ్లయ్యయ్యసమంత్రి ఫోర్జీరీలు చేయుటయందు గొప్పమంత్రి. కొండమంత్రి భాస్కరుని పుత్రుడగుటచే నీయనయు మంత్రి. రామలింగభాస్కరుడు ఇతడు భాస్కరమంత్రికి మనుమడగుటచే నీయనయు మంత్రియే.

యథాబీజః సదాంకురః. ప్రభువును ప్రభుత్వమును సంభందము లేకున్నను మంత్రిపదము మూత్రము మానకుండిరి.

సీ॥ వాకిటకావలి జోకతోనొసరించి దివ్యకీర్తి వహించె
తిక్కమంత్రి.

సువారముందున్న కూరగాయల రామమంత్రియు మంత్రియే నిట్లు మంత్రులను ఎంపరినైన జెప్పవచ్చును. కందుకూరి రుద్రకవి “ మంగలికొండోజి మేలుమంత్రుల కెల్ల ” అనుట యూరకేయగునా?

ఎచ్చెగల్.

ఆకాలమున నాప్రభువులకడ నట్టి యాటలు సాగినవి గాని, ప్రభుత్వమున (బ్రిటిషువారి పరిపాలనమున) వీరి కుతంత్రములు, సాగగలవా? యనిగొందరు సందేహింపబనియే లేదు. ఇదె యుదాహరణము చూడుదు. 1903 వత్సరము నందు ఆంగ్లేయపాలనమందు శాశననిర్మాణసభలో నొకవైష్ణవుండున్నంతనే తమజాతికి ఆచార్యశబ్దముగలుగ నీవిశ్వబ్రాహ్మణులకును నుండదగునా? యనియొచ్చింది యోర్వలేమి విశ్వబ్రాహ్మణులు ఆసారీయని అపశబ్దమును వాడుకొనవలసినదని

శాశనతీర్థానము గావించెను. ఒక్కరుడుండినంతనే యింత యపశబ్దమును ధర్మనిర్ణయముగావింప పైసభికులలో పెక్కు మంది వీరేయైయుండిన నెంతేసికార్యములు చేయకుండురు. వీరికి 400 వత్సరములనాడు ఆచార్యనామమును మొదలుబెట్టి దగిలించుకొనుచున్నవారు. విశ్వబ్రాహ్మణులు వేదకాలానుగుణ్యమైయున్న మహాచార్య, శిల్పాచార్యాది నామములు యిప్పడీయనగారికి మనసొప్పకున్నంత మాననగునా? ముందొచ్చిన చెవులకంటె వెనుకవచ్చిన కొమ్ములు వాడియగుట వినమా? యీవైష్ణవజాతిలో “అపశబ్దభయంనాస్తి” యను మాట యెల్లరెఱింగినదియేగదా? ఆచారి అనుటకు ఆసారి యని వాడుకొనవలసినదని శాశించిన నీయన ప్రతిభయాశ్చర్యమును గలుగింపజేసెను. వేయిగన్నలుగలిగి మెలుగుచున్న నీ ప్రభుత్వమువారి చూపును బ్రమింపజేయు నారుషేయుల ప్రజ్ఞ పొగడదగినదియే.

వైష్ణవులలో వీరు పూర్వము వడగల్, తేంగలు అని రెండు విధములైన పంగనామములవారు. వీరిలో నధికులైన వారు నపశబ్దభయంనాస్తియను సిద్ధాంతముచే ఎచ్చెగల్ అను మూడవదేగ నేర్పడినది. గావున నీఎచ్చెగలు శాశనముదష్టక దగులుకొనియున్నది. విశ్వబ్రాహ్మణులకును వీరి పంగనామములు బెట్టుటకు ప్రయత్నించిరిగాని అదిఅంటుకొనలేదు. ఎచ్చెగలు సాంప్రదాయకమువారు ముందు పెచ్చుపేరిగి ప్రకాశింతురుగాక. ఇంక నిట్టి యపశబ్దశాశన నిర్మాణంబులుచేసి ఎచ్చెగల్ వారు కీ రిని బొందుదురుగాక.

మంత్రి మహానాడు అను పూర్వశాశననిర్మాణసభికులే. యివుడు ఎచ్చెగల్ దేగపారై ప్రకాశించుచున్నారు. పూర్వము రాజులకు చెప్పవలసినవిధముగను, తాము లిఖించునది మరియొక విధముగను, ప్రభువుల కెఱుఁలేకయే గొన్నియు, పూర్వమున్న దానిని దీసివైచి అందు మరియొకటి కల్పించియు పెక్కుభంగుల మార్పులుజేసి, పూర్వధర్మములనెల్ల దల్లక్రిందులుగ నొనర్చుటచే ప్రజామంతులగువారికి నీనామము నామ కరణము చేయబడినది. అదియే ఎచ్చెగళు పాపము శమించు గాక.

కల్లింగము గజపతి.

(కరణీకోద్ధారిణియను నీగ్రంథమున)

కం॥ శ్రీరాజమహారాజ

శ్రీరాజతకందనూల్పుర్ వరభాండా

గార ప్రభుత్వపద సం

చారా కృష్ణమ్మ శెట్టి జననాథమణి ॥

క్రిష్ణమ్మ, శెట్టియనుటచే నీయన వైశ్యుడనదగదు బలిజశాగి లోనివాడై యుండవచ్చును. యీ గ్రంథము క్రిష్ణమ్మ శెట్టికి అంకిత మివ్వబడినది.

తే॥గీ॥ చిత్తగింపుము భవదాజ్ శిరమునందుఁ

దాల్చి కరణీకములు విప్రతలికివచ్చి

నట్టి వృత్తాంతమంతయు ననువుపఱతు.....

దీనినిబట్టి క్రిష్ణమ్మ శైట్టి ఈ గ్రంథమును రచింపగోరినట్లును, యా శైట్టి యుత్తరపు ప్రకారము కరణీకములు విప్రులకు యెట్లువచ్చినదో తద్విధానమెల్ల కవి చెప్పబూనెననియు సనుటచేత అంతకుపూర్వము విప్రులకు కరణీకములు లేవని దేలుచున్నది.

తే॥ గీ॥ సకలసంపత్సమృద్ధి ప్రశస్తమగుచు
మించిన కళింగభూమిఁ బాలించువారు
వన్నెకెక్కిరి గజపతివారంగం

బెక్కుగజయాధములనేలు చిరుమవలన ॥ 4

సమస్తసంపత్తులచేతను సమృద్ధియై మించినటువంటి కళింగదేశమును పాలించుచున్నవారునగు గజపతివారు. (అనేక యేనుగల సముదయములు గలిగియుండుటచే గజపతివారను చిరునము గలిగినది.)

కం॥ ఆవంశామృతజలనిధి
జైవాత్మకుడనగ సకలసంస్తుత్యకళా
సేవధిగణపప్రభువరు

డావిర్భవమొండెగువల యానందముగన్ ॥ 5

గజపతివారి వంశమున గణపతి మహారాజు కలిగెను. యీ గణపతి ప్రభువునుగూర్చి దెలసికొనుటకుముందు వీరి కళింగదేశమునుగూర్చి కొంత విచారింపవలసియున్నది. కళింగము మిక్కిలి పురాతన నగరమై యున్నట్లు మన పురాణములును దేశచరిత్రములును జెప్పచున్నది. ఇప్పటి కాలమున నిది గణనీయముగ గన్నట్టకున్నను ఆంధ్రదేశమునకెల్ల నాయకత్వము వహించినదియై నాగరికావతంసమునై యుండెను. బలికి సుదేష్టలకు దీర్ఘదాముని వరముచే మువ్వరు పుత్రులు గలిగిరనియు,

వారు అంగ, వంగ, కళింగు, లనియు కడపటివాడగు కళింగుని నామమున నీకళింగదేశము నిర్మింపబడినట్లును మహాభారతము బహ్మపురాణము, పురాణనామచంద్రిక మొదలగు పాణినీయ సూత్రములుకూడ దీనిని పేర్కొని యున్నది.

కళింగాదిపుడు రుక్మిణికి సహాయమొనర్చి బలరామునిచే పరాభవింపబడినట్లు విష్ణు పురాణమునందు గలదు. కళింగ చిత్రాంగదుని కొమార్తెను దుర్యోధనుడు వివాహమాడెనని శాంతిపర్వమునగలదు. గంగాతీరమునకు దక్షిణము గొంత వరకు తామ్రలిప్తమును దానికి దిగువ నుత్కళమును దానికి దిగువ కళింగమును గలదని జెప్పియున్నారు.

హంటరుగారు, మహేంద్రమూలకు దిగువనున్న గంగా నదికి దక్షిణమున 474 మైళ్లదూరమున కళింగరాజధానియగు కోరంగి గలదని వ్రాసియున్నారు.

ఉత్తరకళింగమే యుత్కళమనియు మద్యసీమ కళింగ మనియు కళింగమే తెలుగుదేశమనియు చైనా యాత్రికుడగు “హ్యూనిత్సాంగు” చెప్పియున్నాడు.

కళింగమునకుత్తరమున వైతరణీనదియు, దక్షిణమున గోదావరియు, తూర్పున సముద్రమును, పరమట వారిప్పా సామంతరాజ్యములు నుండినట్లును, రామాయణ భారతకాల మునందు కళింగము ఉత్కళము వేరువేరుగా నుండినవనియు, మనోమోహనగంగులేగారి సిద్ధాంతము.

క్రీస్తుశ॥ పూర్వము 800 వందల యేండ్లకుముందు కళింగము యవద్వీపమునకు చక్కని యోడవర్తకము జేసినట్లును, సమస్తవిద్యల పేరొందినట్లును, ప్రాచీన కట్టడములు అందలి

చిత్రములు సాక్ష్యము లిచ్చుచున్నవనియు, పాతనాణేములపై హిందూ చిహ్నములున్నవనియు, సర్. యే. పి. ఫైరీ చెప్పి యున్నారు. “ఐనీలక్బరీ” లో కళింగము ప్రశిద్ధపట్టణముగా వర్ణింపబడియున్నది.

ఇప్పుడు గంజాంమండల దక్షిణమునగల “కళింగపట్టణ” మను చిన్నరేవును, ఉద్యానములనబడు తోటలలోని కాళింగులును, శ్రీకాకుళప్రాంతముల బండ్లుతోలియు వర్తకముజేసియు జీవించు “ కింతకాళింగులును, మనదేశములోని వైశ్యులలో నొక తెగవారగు కళింగకోమట్లును, కళింగసామ్రాజ్య చిహ్నములలోని భాగములేయగు ” బౌద్ధులు బాధితులైయున్న విషువక నీసీనుల నివసించుచునే యుండిరనియు క్రీ.శ. 75 సం॥ ముల కొందరు కాళింగులు సాహసించి జైలుదేరి నావలపై జని, యవద్వీపముజేరి అచట వారిని నాగరికులనుగా జేసిరని ఎలిఫెంట్టాన్ గారు వ్రాసియున్నారు. నావికులు బ్రాహ్మణమతస్థులని హ్యూలిత్సాంగు వ్రాసియున్నాడు.

శ్రీశంకరాచార్యుల యద్వైతవిజృంభణకాలమున కళింగుల పరిమితముగ జేరి తమబౌద్ధమతమును కాపాడుకొనిరనియు చెప్పియున్నారు.

క్రాఫర్ట్ పెర్గూసన్ గారు. హర్షవర్ధనునికాలమున కళింగము శశాంకమహారాజు స్వాధీనమున నుండినదనియు, రాజనరేంద్రుని మనుమడు కళింగమే లినట్లును కన్నడపు “ రాఖశే ఖరవిలాసమున ” రాజరాజుని కొడుకు గంగయ్య కొండచోలుడు తన సేనాద్యక్షుడగు కరుణాకరతోండమనుని పంపి కళింగమును సాధించెనట. క్రీ. శ. 1001 వత్సరమున రాజరాజు

చోభుమ తన శ్రుతికను వేంగిస్తవతియగు విమలాదిత్యునకిచ్చి
కళింగమును తాను జయించిన రాజ్యములతో గలుపుకొనెనని
యు, ఆం.సం.సం. 1919 సం॥ న కడవట నీమీదద్రగజవతిరాజు
ను క్రిష్ణదేవరాయలు జయించినట్లు, మనుచరిత్రమున గలదు.

పౌరాణిక కాలమునుండి ఆంధ్రదేశము ఆంధ్రులే పడుట
పాశ్చాత్యులచే స్తుతింపబడిన మన మాదేశ నిజచరిత్రము లెరుగ
గలిగిరివా? కొంతమందికిని బిడ్డయేయగును. ఇట్టి ప్రశస్తి
దలచిన, పాశ్చాత్యులు పెట్టిన శిక్షయేయగును. వీరు కొంతకాలము
రాజ్యమునకు రాజైన గజవతి వంశమునందువయించిన గణపతి
రాజునుగూర్చియు భర్తముగను రాజ్యమును పరిపాలించినవాడ
(ప్రశస్తియుగము కడకు
యనవచ్చును. కళింగ
కం॥ దగ్గర కొండెముసెప్పెను
ప్రశంసలుపలకు రాజప్రియుడై మరితా
శేరు ప్రజకాచరించుట
బాగులకై కల్పతరువు బాడుచుట సుమతీ॥

యన్నట్లు దుష్టస్వభావులగు మంత్రులను జేర్చుకొనుటచే వీరి
(ప్రతిష్టకును కొంతభంగము వాటిల్లినట్లు గనుపించుచున్నది. వీరి
మహాయోగియగు వేమనగారే కళింగమునుగూర్చియు
గణపతినిగూర్చియు చెప్పబడిన నీరెండు పద్యములే చాలినంత
దెలుపుచున్నవి. “వేముకంటె విషము వెట్టికళింగము పాము
కంటె విషము ప్రభమశాక” యనియు కళింగము వెట్టి
యనుట రాజునుబట్టి వచ్చెను. రాజుకు మంత్రులను బట్టియు
గలుగుచుండును. భర్తాభర్తములతో వెట్టిపోకు పోవుటచే

నేనని దెలియదగును. అందలి ప్రజలు దుర్మార్గులుగనుండుటను బట్టి యనినను రాజుకే చెల్లవలసియుండును. రాజు రాష్ట్రం కృతంపాపం, యీవిచార మక్కరలేక యీ వెనుకటి పద్యము బాగుగ జెప్పియున్నది.

గణపతిభూవరునిచే జై నులను మిక్కిలి భాదింపబడినట్లును, 36 జయన గ్రామములు దగులపెట్టించి పాడొనర్చినట్లును, చరిత్రకారులు వ్రాసియున్నారు. ఇట్టి మహాకటిక కార్యములు, ఇట్టి ఘోరకృత్యములు, తిక్కనసలహావలన జరిగినట్లు సోమ దేవరాజీయము మొదలగు కొన్ని గ్రంథములవలన దెలియుచున్నదని ఆంధ్రుల చరిత్రమున జెప్పబడియున్నది. వీరుగాక గంగయసాహిణియను నొకప్రధానిగలడనియు ఇతడు హైదరాబాదు రాజ్యములోని నల్లగొండజిల్లాలోని పానుగల్లు మొదలు మార్జవాడి వరకునుగల తెలుగు దేశమునంతను ప్రతినిధియై పాలించెననియు, కడప మండలములోని పులివెందులతాలూకా, మోపూరు, మొదలు మైసూరురాజ్యము చింతామణితాలూకు మిండిగల్లువరకును, కడప, కందనూలు, అనంతపురము, బల్లారి, నెల్లూరు, గుంటూరువరకును పాలించినట్లును జెప్పబడియున్నది.

పై జరుగబడిన యంశములు దెలసియే కాబోలు మహాత్ముడగు వేమన

చచ్చిపడిన పశులచర్మంబు కండలు

బట్టిపెరికిదినును పరగగద్ద

గద్దవంటివాడు గణపతిగాడొకో॥ వి॥

ముఖప్రీతిగా ముచ్చటలాడక కలిగినమాట ఘట్టిగా జెప్పనట్టి మహానీయుడీయన యొక్కండే. గణపతి అనంతరము వేమన

గారు తన మనఃస్పృహకేంద్రం వై పరీత్యముగ దోచుటచేతనే యీ
పద్యమునదిట్టినాడు. అట్టి గణపతినిగూర్చి వీరభద్రకవి వర్ణించిన,

సీ॥ గణపవరాఙ్మ వట్టణములై దొనరించె

నాడాడ నిజవిషయాంతరముల

గణపనముద్ర విఖ్యాత తటాకముల్

గావించె సాంతత్య జీవనముగ

గణపేశ్వరాఖ్య లింగప్రతిష్ఠలొనర్చె

భక్తిప్రయుక్తి దత్పట్టణముల

గణుతింప శిఖ్యంబుగాని సర్వాగ్రహారము

లొనగూర్చె సద్బ్రాహ్మణులకు.

ఆంధ్రుల చరిత్రములో గణపతిరాజు లింగప్రతిష్ఠలును తటాక
ములును మొదలగునవి గావింపలేదనియు, గణపాంబవలన
చేయించినవి గొన్నియు దరువాతివారు గొన్నియు గట్టించినట్లు
చెప్పబడెను. చరిత్రలనుబట్టి యోచింప యీ ప్రభువుచేసిన
ప్రతిష్ఠలు నాల్గవపాదము మాత్రము నిజముకానున్నది.

మంత్రి మహానాడు.

గజపతివారు అను బిరుదము రాకముందు వీరి యింటి
పేరు మిరియాలవారనిన్ని మొదటి ప్రభువే గజపతి నామము
గల రాజనియు దరువాతివారికి గజపతివారన్న నామము బిరు
దమయ్యెననియు చెప్పబడినది. బుక్కపట్టం రాఘవాచార్య
కృతముగు ఆంధ్రదేశచరిత్రమును దంతనాల నాగేశ్వరశాస్త్రిల
వారికి మచలీపట్నములో తమబంధువుల ఇంటిలో లభించినవని
వా. కొనంగిరి. అందలి కొన్ని యంశములు జూపుచున్నాను.

గణపతి మహారాజుకడనున్న మంత్రులలో గోపరాజు రామన్న మిక్కిలి యుపాయశాలియనియు, వీరిలో వెలిసాడు వేసినాడు, మురికినాడు, కాసలనాడు, పెసలవాయి, తెలగాణ్యం, నందచోకులు, మొదలగు తెగలవారు గలరనియు, వీరిలకు జీవనోపాధులులేక కొందరందందు రాజుల కొలువులందు ప్రవేశించి యదియొక వృత్తిగా నేర్పరచుకొనిరనియు, ఇందు పెసలనాడు (పెసలవాయి) శాఖీయుడగు గోపరాజు రామన్న గారు దేశీయులగు విశ్వకర్మీయులు జైనసౌద్ధచులేస్తుల పక్షముగానుండుటచే ద్వేషముగలవారై కరణీకములన్నియు యుపాయమున లాగివేసేనని చెప్పబడియున్నది. యిదిసారాంశము. మరియు శా. శ. 1967 సం॥ రాక్తాక్షి వత్సద బౌద్ధపద బ 15 లు. గొప్ప సూర్యగహణము కలిగినప్పుడు క్షిప్తలోన్నానము చేయుచున్న గణపతి మహారాజును దానముగోరి యేడు ఘడియలు మొహరు తనకు దయచేయవలసినదిగా, దారాదత్తము చేయించుకొనెను. (దారాదత్తం బనగా నిచ్చినది స్థిరమని దెల్పే గుర్తుకొరకు హిందువులలో ప్రత్యిగృహీత చేతిలో దాతనీళ్లు వదలుట.) ఇది యీకాలపు దిజప్తురు చేసికొను పద్ధతికంటె ఘట్టియని చెప్పవచ్చును.

చాళుక్యరాజులున్నంతవరకు దక్షిణ ఆంధ్రదేశమంతయు గజపతివారి స్వాధీనము గారేదనియు గజపతి వంశీయులలో నొక కోవవారు 11 శతాబ్దమున ఆక్రమించుకొనినట్లు చెప్పబడియున్నది. ఇందు విశ్వంభరదేవు గజపతి. 2 గణపతిదేవు. 3 సరహరిదేవు. 4 విశ్వంభరదేవు. 5 బాలభాస్కరదేవు అని నీనామములు గన్పించుచున్నవి. కొండవీటిచరిత్రమున కళింగ

రాజ్యాధిపతియగు వీరదుద్రగజపతిని యీయన కొడుకైన కొండవీటిదుర్గమున కధిపతిగనుండిన వీరదుద్రగజపతిని 1515 న॥ జయించి కర్ణాటరాజ్యముతో గలుపుకొన్నట్లు గలదు. గావున పై పేరులు క్రమముగా నున్నట్లు దోచదు.

ఆ ప్రకారం 7 ఘడియలకాలము మొహరున పొంది తాను యాజ్ఞవల్క్యుడగుటచేత తన యాజ్ఞవల్క్యులగువారి అర్జీలు ముందు మొహరువేసి తరువాత యితర నియోగులందరి యొక్క దరఖాస్తులమీద ముద్రవేయుచుండగా 6000 మందికి అగునప్పటికి 7 ఘడి॥ కాలము పూర్తికాగా రాజుకు ముద్ర యొప్పగించ వలసివచ్చినది గావున యీ తెగవారు ఆరువేల వారనియు. యాజ్ఞవల్క్యులగువారు ముందుగా (ప్రథమము న) హేమాదాలు పొందినందున ప్రథమశాఖవారనియు గురు తుగా వాడబడి యదియే వాడుకలో స్థిరపడినదని వ్రాసిరి. ఆరువేలుగాక యాజ్ఞవల్క్యులగు వారెందరో తెలియదనియు వీరందరుకాగా కొన్ని గ్రామములు పూర్వమున్నవారే కొద్దిగా నిలిచిరనియు జెప్పియున్నది.

కరణీకోర్డొరిణిలో వ్రాయబడిన శాశనమును యదియు (దీనిలోనున్న) శాశనమును నొకేవిధముగా నున్నదిగాని, యా జ్ఞవల్క్యులన్న పదము మాత్రము యిందులో నెక్కువగా నున్నది. ఇట్లు కరణీకములు వచ్చిన తరువాత మెల్లమెల్లగా ప్రతిగ్రామములోను వీరి హేమాదాలుపొచ్చి తరువాత కొన్ని యేండ్లకు ఒక విధమైన శూద్రజాతివారిని మాలవారిని తోడు చేసి (పాతకరణముల) విశ్వబ్రాహ్మణ వంశీయుల నందరిని మిక్కిలిగా బాధింప మొదలు బెట్టిరనియు, పిదప రానురాను

పెక్కుజాతులవారిని వశపరచుకొని తమ శక్తి నెల్ల వినియోగ పరచుచూ నొక్కొకమెట్టుగా వంచింది వారి మాట సాగ కుండ జేసిరి. అప్పుడును మాదిగెగాళ్ల (గమళ్ల) తురకలు మొదలగువారు మాత్రము యీ కొత్తకరణముల మాటవినక వొప్పికొనక పోవుటచే వారలనందరిని వేరుచేసి తమతోకలసిన వారలందరును గలసి మహానాటివారన్న పేరు (రాయనబాస్కరమంత్రి కాలముకు) స్థిరముగా నేర్పడజేసినట్లును అది మొదలు వారిఇండ్ల శుభ కార్యములకు కూడా నెవ్వరును పోకూడదనియు వారి యిండ్లలో నెవ్వరయినా అన్నము వగైరాలు దినగూడ దనియు వారలకు ఎట్టి సహాయములును చేయరాదనియు ఇట్లు అనేకవిధములైన కట్టుబాట్లుచేసి దేవతలనాటి శాపము గలదనియు సమాదానముజెప్పి హింసింపనాగిరి. 7-8 వందల సంవత్సరముల నాటినుండి తరతరములుగా బడుచున్న యీవంచన ప్రస్తుతము ప్రభుత్వము జేయుచున్నటువంటి ధర్మనిర్ణయకర్తలగు ఇంగ్లీషువారి పరిపాలన చక్కగా వ్యాపించిన తరువాత నీవిశ్వ ప్రభావ్యాలు హాయిగా నిర్మలమై సుఖమనుభవించుచున్నారు. మంత్రిమహానాటి మహిమ యీ బ్రిటీషు ప్రభుత్వము ముందర సాగినదిగాదు. రాయనమంత్రి కాలమున మిక్కిలిగా బలపడెను. రామన్నగారు యిప్పించిన కరణకములుగాక తరువాత మెల్లగా ప్రవేశించిన వైదికులే కరణకర్మలని పిలువబడు చున్నారనియు, యేయేగ్రామముల కెవ్వరెవ రేర్పడినది. గ్రంథ బాహుళ్య భయమున వ్రాయబడలేదనియు, కర్నల్ మెక్వ్యాంజిఫోరవారి హిందూగ్రంథసంగ్రహమును పుస్తకములో పైవివరములు కనుపించును అనియు జెప్పియున్నది.

అప్పట్లో నీకరణీకపు హోదాలు బ్రాహ్మణులకు కలిగివున్న జిల్లాలన్నియు గోపరాజు రామన్న మంత్రి కాలమునాటివని చెప్పదగివున్నవి. యేవనగా, నెల్లూరు, కడప, కందనూరు, ఇనకొంప, బల్లారి, హైదరాబాదు రాజ్యములో ఓరుగల్లు ప్రాంతము, కృష్ణా, గోదావరి, విశాఖపట్నము, గంజాం మొదలుగా గలవి.

తక్కిన శిస్తుదస్తుల వాటి యేర్పాటులును గురించి ఒక రాజు కాలములో నిర్ణయమైనది. మరియొక రాజు కాలములో రద్దు చేయబడుచుండినవిగాని ఈకరణీకపు హోదాలు మాత్రమే ప్రభుత్వ కాలమందును ఇంతవరకును రద్దుచేయబడలేదు.

కొందరు తాము చేయజాలక కరణీకపు హోదాలమ్మకొనగా వైదికులు కొందరు కరణములైరి.

గజపతి గణపతుల పరిపాలన స్వల్పకాలమైనను రాచకార్యపు మార్పులు చాలాకలిగినవి. అనగా, పూర్వపురాజుల కాలములోవున్న పద్ధతులకు భిన్నముగా దుగ్గిరాలవంటి గ్రామాదుల కొత్తగా యేర్పరచుటయు దానికి హద్దులతో కొంత భూముల కలుపుటయు చుట్టప్రక్కల గ్రామాదులకు పోలిమేరలు హద్దులు యేర్పరచుటయు, తిత్సూర్వమున్నవాడిని నిలకడపరచి నియోగ కరణీకములు యేర్పరచుటయు, శాశనదృష్టాంతములవల్ల వీరి హయాములో మార్పులు జరిగినట్లు కనుపించినది. యీగజపతివారు శా. 11 వ శతాబ్దము మధ్యను యీతెనుగుదేశము యేలిరి. అయితే వోరుగల్లు సంస్థానము

వీరిలు కల్ప మాధారమైనందున నీ ఆల్పశేషకర్తవ్యమునకు మరలయత్నింపనేలేదు.

వారు హనుకొండ సీమను ప్రభలియుండుటచేత 11 శతాబ్దము
ఆకురుగాక మునుపే గణపతివారి ప్రభ తగ్గినట్లు తోచును. వీరు
ముఖ్యముగా 1066 మొదలు 1067 సంవత్సరములలో విజృం
భించి యున్నట్లు సెం ర్ల శాశనములవలన దెలియుచున్నది.
గనక ఆకాలములో ప్రబలి తరువాత తగ్గినది. హనుమకొండ
సీమను పోలురాజును అటుపిమ్మట రుద్రదేవరాజున్నా యీ
శతాబ్ద ప్రారంభమునుంచి క్రమక్రమముగా నృద్దియగుచున్నట్లు
కాకితీయ సంస్థాన చరిత్రలవలన దోచుచున్నది. ఆ శాశన
దాఖలాను 1070. 1148. శకములలో రుద్రదేవరాజు పతి
భగానున్నట్లు యేర్పడును. వోరుగంటి వారికిన్ని (కోటకేత
రాజులు) ధరణికోట సంస్థానీకులకున్నా బంధుత్వము కలిసి
యున్నది. కోటకేతరాజుకు గొంకరాజు తోబుట్టువు భార్య
కోటకేతరాజుకు కాకతి గణపతి కుమార్తె గణపాలభ భార్య
యని ప్రతాపరుద్రుని శాశనమునందు తెలియుచున్నది.

యిట్టి విషయంబులబట్టి యీతెగవారందరును సమా
నులును బంధుగులునై యుండుటచేత యెట్టి కార్యములునేని
చేయగలిగి యుండిరని మాత్రంచెప్పి యింతటితో ముగించు
చున్నాను.

క్రిష్ణాజిల్లా స్థానిక చరిత్రము.

క్రిష్ణా డిస్ట్రిక్టు మాన్యుయల్ 342 P చాప్టర్ XI.

క్రిష్ణా డిస్ట్రిక్టుతో కరణములందరు సామాన్యముగా
నివ్వుడు బ్రాహ్మణులే అయ్యున్నారు. కడప, నెల్లూరు, గోదా

పరి జిల్లాలోను యిదేమాదిరిగానే యున్నారు. యీ బ్రాహ్మణకరణములు తమిళసంతతియనియు చోళరాజులతో 1112 శతాబ్దములలో వచ్చినటువంటి వారి సంతతియనియు, డాక్టరు బర్నల్ ధారవారుజెప్పిరి. కాని ఆ బ్రాహ్మణులు స్వయముగా తాము అందుకు భిన్నముగా జెప్పుచున్నారు. ఎట్లన ముక్కుంటి పల్లవునియొక్క ఆహ్వానమున వారణాసినుండి వచ్చినవారమని చెప్పుదురు. వీరి రాక యెట్టిదైనను, ప్రతి గ్రామములోనూ శతాబ్దములనుండి కరణములై యుండుటచేత కావలసినంత ప్రాముఖ్యత యేర్పడియున్నది. యీ కరణములందరు నాలిష్ఠు దాకలాలోని వంశీయులుగనే జెప్పుచున్నారు.

1144 సం॥ అక్టోబరు నెలలో సూర్యగ్రహణ స్నానసమయమున తన దివాను అగు బ్రాహ్మణుడు ఎదురుపడి యొక దానము నడిగెననియు, అందుమీదట రాజు 7 ఘంటలవరకు తన రాష్ట్రముపై ని యధికారము చెలామణి చేయవచ్చుననిన దానఅధికారము నొసగినట్లును అందుమీదట సమయము కనిపెట్టి ప్రతిగ్రామముయొక్క కరణీకము తన కులబ్రాహ్మణుడే యగునట్లు నియమించెననియు తాను సాంతముగా నాపనిని నెరవేర్చుటకు పూర్వమే 7 ఘంటలకాలము సమాప్తమైనందున కొన్ని గ్రామములు మిగిలిపోయినవనియు, అందువలన నాయా గ్రామములు కొన్ని బ్రాహ్మణకరణములు కాకుండిరనియు చెప్పుబడినది.

పైచరిత్రలోని విషయములకును దీనికిని సరిపోవుచున్నది. అయిన నీ బ్రాహ్మణులు వారణాశినుండి వచ్చినవారైన మత్స్యబుక్తులై యుండవలయును గదా యన్న సందియము దోచెడు.

మరియు పైచ్యుత్తమువ్యమును ముప్పది
లోను, ముప్పది ఇద్దరు మంత్రులకీ పరిత్రము
శాశన శ్లోకమును గనుడు.

శా శ న ము.

శ్లో॥ శ్రీమాన్ గణపతిర్బాహు గజపత్యస్వ యోధ్యవః
అస్మిన్ భూమండలే తస్యబహవస్సంతి మంత్రీణః గోపరాజా
స్వయోఽమాత్యో రామాభ్యో గణికాగ్రణీః గణకానాం
హితారాయ సద్యశస్థాపనాయచ యావచ్చిమార్తాండాతావ
త్కాలే వివర్థయత్ గోత్రశాస్త్రాంబ రేందూనాం సంఖ్యాభే
శాలివాహనే రక్తాక్ష్యై భాద్రదర్శచ అర్కగ్రహణకాలికే
తేనరాజ్యాగృహీద్దాం కృష్ణవేణీ తటేతథా, గ్రామస్థావర వృత్తి
నాం సాక్షిణః సర్వదేవతాః ధర్మమే తత్కలాయేన చాక్షి
ప్తం చదురాత్మనా వృష్టివర్షసహస్త్రిణిజాయతే ఖరయోనిషు॥
పై శాపశ్లోకమున నేమరాత్ముడైన తమ కరణీక జీవనమునకు
భంగము గావించెనేని వాడు ఆరువేల సంవత్సరములు గాడిదె
కొడుకై బుట్టవలయునట !! ఆహా !! ఇంతపాడు శపథమున
కోర్చి, ఇంత పాపకార్యమునకుదెగించి ఎవడును చేయజాలడు
గాని ముందు తామదేవనిని జేసినందులకై విచారింపవలసి
వచ్చినది. యీ శ్లోకము పెక్కుచోటుల నుదహరింపబడి
యున్నది.

ఇన్ని వేలమందిని, ఇన్ని వేల కుటుంభములను, ఒక్కపరి
యాయము గోడుకుడవ జేసినందులకు పై శాపశ్లోకవృష్టివర్ష
సహస్ర్రాణి నెన్నిసహస్రంబులుగా జేయవలెనో దెలియరాదు.
యీగణిత మాపండితులే జెప్పవలయును.

కొంతవీటి చరిత్రమున నిట్లు చెప్పబడినది.

“ ఎన్నియో శతాబ్దములనుండి విశ్వబ్రాహ్మణులనుభవించుచున్న కిరణీకముల నన్యాయముగా నొక క్షణమున దీయించిన గోపరాజు రామప్రధాని ” అని యిన్ని గ్రంథము లిట్లు వాకొనుచుండ. ఆంధ్రులచరిత్రమున రామప్రధానిచేసిన కృత్రిమమును జారవిడిచి గణపతి ప్రభువే నియోగుల యందభిమానమున నిచ్చెనని వ్రాసిరి రాజునకు నియోగులపట్ల దయ యుండిన విశ్వబ్రాహ్మణుల నోటికడ జీవనమును బెటికి నియోగుల కివ్వవలయునా? వేరుజీవనోపాధి జూపలేక పోయెనా? నిష్కారణముగా విశ్వబ్రాహ్మణుల కపకారము చేయుననుట రాజుపై నిందమోపుటయ్యెగాని మేలుగాదు.

మరియు ఆంధ్రుల చరిత్రమున “ విశ్వబ్రాహ్మణులని జెప్పికొను కంసాలులని ” వ్రాముటకేమి కారణము. విశ్వబ్రాహ్మణులు గామను కంసాలులుగలరా! యీగ్రంథకర్తయు మహానాటివాడేనని దెలియుటకొరకై గాపలయును.

యీ నియోగికిరణములకు పూర్వమున్న కిరణములను గూర్చి, కొంత విచారితము. (మహారాష్ట్ర చరిత్ర 2 ప్ర. 26 పేజి.) “ ప్రతిగ్రామమును ఒకచిన్న రాష్ట్రముగ నేర్పడి, దానిలోపలనే పరిపాలన వ్యవహారమును స్వతంత్రముగ జక్కపెట్టుకొనుటకు తగిన రాజ్యాంగములను కలిగియుండెను. అంగడి కలిగిన గ్రామమునకు “ కస్సా ” యనియు అంగడిలేని యూరునకు మోజా యనియును పేరు. దేశములోని భూమి యంతయు, అగమ్యమైన అరణ్య పర్వత ప్రాంతములు దప్ప యేదేనొక గ్రామమునకు చెందియుండును. భూమి సరిహద్దు

లును, ఆక్రమణలును, సాగులును గ్రామలెక్కలలో నమూదు చేయబడియుండును. ఈలెక్కలన్నియు తయారు చేయునతడు గ్రామలేఖకుడని పిలువబడును. ఇతనినే కులకార్ణియనియు నందురు. మనవైపున కరణమునుపదము నిందుకొని కులయోగింపబడును. గ్రామమునకు పెత్తనదారి (అధికారి) పతేలనియును గ్రామాధికారియనియు జెప్పదురు. వీరిద్దరిచేరను గ్రామమునకు గావలసిన అవసరవృత్తులు, కమ్మరి, వక్రంగి, కుమ్మరి, కాపలివారు మొదలగువారలతో గ్రామవ్యవహారములన్నియును నెఱవేర్చబడుచుండును. వీరలందరికిని దగిన యినాము భూములుండును. పతేలు సామాన్యముగా క్షత్రియుడుగాని శూద్రుడుగానియైయుండును. పతేలు కరణముల మాన్యములు హిందూధర్మశాస్త్ర ప్రకారము అన్నదమ్ములు పంచుకొనదగినవై యుండును.

కావున సామాన్యముగ చిన్నచిన్న భాగములుగ విడిపోయి పలుకుటుంబములకు జేరుచుండును. ఇట్లు భాగములను భవించు వారందఱును పతేలులమని పిలుచుకొందురు. ఇందు ముఖ్యముగా గ్రామాధికారము చేయునతడు మొఖద్దమని పిలువబడును. గ్రామలేఖకుడు సామాన్యముగ బ్రాహ్మణుడును సరబాగాని విశ్వబ్రాహ్మణుడునై యుండును.

(మురసఫ్) పతేలు వ్యవసాయమును కనుగొనుచు, గ్రామరక్షణకును అప్పుడప్పుడు వారి సంతోషమునకును గావలసిన బనులను చేయుచుండును. గ్రామములోనేదేని తగాయిదాలు వచ్చినప్పుడు నుభయపక్షములవారిని మందలించి బుద్ధిగఱపి సమాదాన పరుపబడుచుండును. అట్లు తీరని యెడల

పంచాయితీ నేర్పరచి వారిముందు పరిష్కారము చేయుచుండును.

సామాన్యనేరములు తమ గ్రామములోనే పరిష్కరింపబడుచుండును కొందరు దుర్మార్గులై నేరములు చేసికపుడు బంధకొయ్యకు దగిలించియు దెబ్బలుగొట్టియు శిక్షింపుచుదురు అప్పటికప్పుడే పరిష్కారమగుచుండును. అంతకుండు పెద్దకర్తారహిత్యలు బందిపోటులు మొదలగుమించిన(కేసులు) నేరములు ప్రభుత్వమునకు దెలియజేసి దోషులగువారిని శిక్షించుటకు సహాయులగు చుందురు. అట్లుండియు గ్రామాధికారులు గర్వితులుగాక తమ గ్రామక్షేమమే ప్రధానాంశముగ దలంపుగలిగి వర్తించుచుందురు. ఆ కాలమున గ్రామాధికారియు కరణమును ప్రభుత్వమువారు నియమించిన వారుగాక వంశక్రమాగతముగా నుండువారు. ఒకప్పుడు గ్రామాధికారి చదువురానివాడై యుండుటయు గలదు అట్టియొక కరణము సర్దుపాటు చేసికొని వ్యవహరించు కొనుచుండువారు. ఇట్లనోయ్య సహాయమున తమ కార్యముల లోపము గలుగనీక చక్కబరచుకొనుచుందురు.

కరణముయొక్కపని శిస్తు వసూలుచేయుటయు లెక్కలు వ్రాయుటయునై యున్నది. ఇదిగాక ఎగుమతి దిగుమతుల మీదను, అనేక చిల్లర హంశములలోని పన్నులకును, జమా బందీయనియు నందురు. పటేలు కరణములకును రాజునకు మధ్య నొకయధికారి యుండును. దేశాధికారి యందురు.

కరణము పటేలు అనువారికివలె మాన్యములు దేశాధికారికి యుండదు. కరణము పటేలులు మిక్కిలి అనోయ్య

ముగ సహాయ్యులై కలసియే యుందురు. గ్రామమునందును దేశమునందును వారసత్వముగవచ్చు స్థిరాస్తి హిందూరాజ్యములో వతననియు మహారాష్ట్రమున, వతన్, అనియు పిలువబడును అట్టి గౌరవనీయుడుగు వతనులు గలవారిని, వత్సన్, అనుపేరున బిలుతురు. ఈ వతనుల యడల మహారాష్ట్రుల యభిమానము విపరీతము. వతనును పోగొట్టుకొనుట మానము పోగొట్టుకొనుటగా వారు జూచుచుందురు. ”

యిటీసితిలో వీశ్వబ్రాహ్మణ కరణీక వతనులను పోగొట్టబడినప్పటి వారిక్షోభ మిక్కిలి విచారకరమైన దనుటకు సందియముండనేరదు గదా ?

అప్పుడు రాజకీయ సామాజిక జీవనములలో గ్రామావసరములగు కార్యములకు ననసరములగు వర్ణములుగ యుండును. సంఘము దారుశ్యమై యుండుటదక్షిణదగినన్ని జాతులే కల్పింపబడియుండెను అనవసరములగు జాతి మతములులేవు.

స్మార్తులు, వైష్ణవులు, శిష్టాచారులు, బ్రహ్మచారులు, లింగధారులు, అంగధారులు, యిటీవంతగా నాదేశముల గాన చావు, అనియు మహారాష్ట్రచరిత్రమున జెప్పబడియున్నది.

అంతకంటె పూర్వము కరణము మునసబులే గ్రామమున కధికారులై యుండువారు. పటేలు పెత్తనదారిగా నుండును. కరణము లెక్కలును వ్యవహార సంబంధమైన వ్రాతలును తన పనిగా యుంచుచుండును. మొత్తముగకు ప్రభుత్వమునకు చెల్లింపవలసిన పన్ను మొత్తము గ్రామము నందలి రయితాంగము భూముల రకములనుబట్టి ఎవరవరంత చెల్లింపవలయునో వీరే నిర్ధారణ చేసికొనుచుండువారు.

కొండవాగులునుండియు చెఱువులనుండియు కాలువలు మొదలగునవి సముదాయముమీద మరమ్మత్తులు వగైరాలు చేసికొనుచుందురు.

చెఱువులు మొదలగునవి గొప్పవారును ప్రభువులును త్రొవ్వించినట్లు గనుపట్టుచున్నది.

ఆసామి వారిభూములు సిరపంపకములు చేయబడని కాలమున చరపంపకములుండెడివి. అనగా చీట్లువేసి ఎవరికి వచ్చినది వారు. అయిదు సంవత్సరములు సాగు చేసికొనుచుందురు. 10 సంవత్సరములు సాగుచేసి యనుభవించుకొను పద్ధతులునుగలవు. యేయూరి పొలమాయూరివారికే హక్కుగా యుండుచుండును.

రాజు యెచ్చటనుండునో ఎట్లుండునో సామాన్యముగా ప్రజలెఱుగకనే యుండుచుండిరి.

దీనినిబట్టి మతములన్నియు పూర్వము దేశావసరమై గలిగినట్లును. వీరశైవము, రామాంజము ఇట్టివి అవసరమతములు తరువాత బుట్టినవనియు దేలుచున్నది.

మహారాష్ట్రమునను విశ్వబ్రాహ్మణులు కరణములుగా నున్నట్లును వారివత్తుల విలువయు జెప్పబడినది.

యిట్టి మతములచేతనే దేశ మైకమత్యమడుగంటి చెడుటకు కారణమైనది. యొక్కొక తెలివిగలవాడు తనకు జీవనాధారముకొరకు కొన్ని పిచ్చి ఆచారములు, యేర్పరచి ప్రజలను చమ్మించి బ్రమింపజేయుచుందురు. వారికదియే జీవనమగుచుండును. యీమధ్య క్రిష్టాపశ్చిమదేశమున నొకడు తనశరీరమును నాకుటచే ఫలితము కలుగుననగనే వాని శరీరమంతయు నాక

జొచ్చిరి. పాపము కపటమెఱుంగని పామరులు జెప్పినదెల్ల
సమ్ముచుందురు.

మాచాబత్తునివారి కరిణీకములు.

“ పంచాంగములు పోయినను సక్షత్రము లుండవా ”
అనునట్లు రామప్రధాని మోసమునకుఁ జిక్కుపడక యిప్పటి
నెల్లారి మండలములోని వేంకటగిరి సంస్థానముగో బచ్చల
కూరపాడు, చిన్నారికిట్ల, పెద్దారికిట్ల, నాయుసుపేట, గుట్ల
గట్టు, ఇరసలగుండుము, యాచభూపాలము, కెంపల్లి, సామంతి
పూడి, నాగంపల్లి, వింజవుర్తి, చివమనగుండుము అను గ్రామ
ములు నూత్రము విశ్వబ్రాహ్మణ కరిణీకములు గలిగియున్నవి.
వీనిలో కెంపల్లి గ్రామమున కెంపల్లివారును సామంతిపూడి
గ్రామమున సామంతిపూడివారును దక్క తక్కిన పది గ్రామ
ములలోను మాచాబత్తునివారలే కరిణీకములు చేయుచున్నారు.
మంత్రశాస్త్రములందును, లౌకికప్రచారములందును మాచా
బత్తుని వారిప్పటికి జగత్ప్రసిద్ధిపొంది యున్నారు. వీరిచరిత్ర
విషయమై దండకవిల్లో నీక్రిందిరీతి దెలియఁదగి యున్నది.
నెల్లూరుజిల్లా పొదిలెతాలూకాలో జేరియున్న యీపైగ్రామ
ములలో కొప్పోలువారను విశ్వబ్రాహ్మణులు కరిణీకములు
జేయుచుండువారట. హైదరాబాదు నబొబ్బల పరిపాలన
కాలములో పదిరెండు సంవత్సరముల కొకతూటి జమాబంది
చేయుచుండువారట. ఒకపర్యాయము జమాబందికి బచ్చల
కూరపాటి నినాసియగు కొప్పోలు మాచయభక్తుడను నొక
కరణము వెళ్లనలసి వచ్చినదట. జమాబందికి వెళ్లినవారు

రమారమి సంవత్సరములపాటు హైదరాబాదులోనే నివ
 సింపుచు దుదకెట్టులో దర్శనముచేసుకొని వచ్చుచుండుటయు
 నాచారముకలదట. మాచయభక్తుడును కొంతకాల మక్కు
 డ నివసించియుండి హుజూరువద్ద లెక్కలను విమర్శించుటే
 నొక్కసారి చిత్తాకవితెపు స్తకమునుమఱచి బసకుఁజేరుచుండఁగా
 హుజూరాపు స్తకమునుజూచి దాచి మాచయభక్తుని తిరుగ
 బిలుపించిరట. మాచయభక్తుడును దనవారపాటు తెలిసి
 కొని వీధిలో నొక యలేఖ్యపు స్తకమునుకొని హుజూరునకు
 జేరెనట. హుజూరువారా మాచయభక్తునిజూచి చిత్తా
 తెచ్చినావాయని యడుగఁ దెచ్చినానని తనవద్దనున్న యలిఖిత
 పుస్తకమును విప్పి చదువ నారంభించెనట. రహస్యముగ
 హుజూరువారు తమవద్ద మఱచిన పుస్తకమును విప్పి చూడఁ
 దొడగిరట. వ్రాయనిపుస్తకమునుజూచి మాచయభక్తుడు
 చదువుచు నొక్కచో నొకింతకాల మాఁగెనట. ఆగుటకుఁ
 గారణమేమని హుజూరడిగిన ప్రభూ ! ఇక్కడ నొక పంక్తి
 కొట్టివేసియున్నదని చెప్పెను. మొదటిపుస్తకములోఁగూడ
 నట్లే కొట్టివేసియున్నదట. ప్రభువప్పుడు మాచయభక్తుని
 చేతిపుస్తకమును బరిశీలింపఁగా సేమియు వ్రాయని శూన్యగ్రం
 థముగఁ గన్పడ, నీయనయవధానమునకు మెచ్చుకొని పెక్కు
 బహుమతులొసంగినఁ దెచ్చుకొని మాచయభక్తుఁ డిప్పటి
 మాచాబత్తుని వారందఱకుఁ గూటస్థుఁడై నెగడెనని చెప్పదురు
 మాచాబత్తునివారను గృహనామ మీమాచయభక్తునివలననే
 వచ్చినదందురు.

బచ్చలకూర పాటినివాసులలో మాచాబత్తుని యంబ
య్యగారను సంబోధననాపరుడు మిగుల ప్రఖ్యాత గడించెను.
ఇప్పటికి సరిగా నూటపది సంవత్సరములక్రిందట బచ్చలకూర
పాటిలో రామలింగేశ్వర దేవాలయము గట్టించి తన మంత్ర
శాస్త్రప్రభావమువలన నప్పటి వేకటగిరి సంస్థానాధిపుల
మెప్పించి చాలభూములు దేవాలయమునకు సంపాదించియుచ్చెను.
ఇంకయు మఱికొందఱుక్కడక్కడ వీరిలో ప్రసిద్ధకార్యములు
చేయుచునే యున్నారు.

కెల్లంపల్లివారును ఇట్టివారే. ఇప్పటి కెల్లంపల్లిగ్రామ
కరణముగు శ్రీయ్యత, కె. కోటయ్యగారికి బితామహుడగు
వీరయ్యగారును కెల్లంపల్లెలో నొకశీవాలయ ప్రతిష్ఠాపనజేసిరి.
ఇప్పటి కోటయ్యగారును దానధర్మశీలురై యనేకకవులచే
నుతింపబడుచున్నారు.

ఈసమయమున నింకొక యద్భుతగాథ చెప్పవలసియు
న్నది. కెల్లంపల్లి దేవాలయ ప్రతిష్ఠాపకులగు కెల్లంపల్లి వీరయ్య
గారు కఠినీకముజేము దినములలో దాదాపు ఎరుబది సంవత్స
రములక్రిందట మహాసాధ్వియగు పోతులూరు వీరబ్రహ్మముగారి
మనుమరాలగు నీశ్వరమ్మగారచ్చోటికి విచ్చేసిరట. వారి
నన్నిధానమున బ్రతిదినమునను వందలకొలంది జనులకు సమా
రాధనము జరుగుచునే యున్నదట. ఇట్లుండ నొక్కదినమున
మధ్యాహ్న సమయమున నాజ్యమురా నాలస్యమగుడు, ఆమహా
దేవి యుజమానునిపిల్చిది యున్నా! యాలస్యమేమనియడుగ,
తల్లీ! యాజ్యమొక్కటియె తక్కువయన నిందులకింత తడవా
యని గ్రామతటాకమువద్దకేగి యీశ్వరియాజ్ఞ యైనదని రెండు

కుంభముల యాజ్యముడిగి చెఱువులో ముంచుకొని తెమ్మనగా,
మహాప్రసాదమని యాయజమానుడట్లు సేయఁగా నుదకకుంభ
ములు రెండును బుగబుగలాడు ఘృతపరిమళముతో నిండి
యుండ వాని నాశమాధాన కుపయోగించిరట. పిమ్మట
సేతికావడిరాఁగా నాదేఁతో విన్నపంప గంగాభవాని కట్పంపు
మని సెలవియ్య నారెండుకడవలఁ జెఱువునీటిలోఁగలుప నాజ్ఞ
సంజ్ఞగానిపింపకి నీటిలో సేయి కలిసిపోయెనట.

ఈమహాత్మ్యము గన్నలార చూచితమని కొందఱు
వృద్ధు లిప్పటికిఁ జెప్పచున్నారు. మహాసభావుల చరిత్రలు
దుర్జయములుగదా ! (ప్రబాధిని 7 సంపు॥ 10 సంచిక.)

క రిణీకోద్ధారిణి.

ఇంక నీప్రసక్తి యట్లుంచి కరిణీకోద్ధారిణి గ్రంథమునకు
వత్తము.

కం॥ ఆగజపతివంశోదితుఁ

హేగణపప్రభుని మంత్రితయనదృశనయవి

ద్యాగోపమంత్ర వివిధ

ప్రాగల్భ్యుడు గోపరాజు రామన వెలయు॥

గణపతి ప్రభువరునికిడ మంత్రిగానుండినట్లే యిందుచెప్పియున్న
దిగాని వెనుకటి కథానందర్పములబట్టి నందియము దోచెడు.

సీ॥ అదిశాఖాన్యవాయక్షీరపాదోధి

సంపూర్ణ రాకానిశాకరుండు ।

యిందునబట్టి ప్రదమశాఖవారని స్థిరపడుచున్నది.

మ॥ సకలవ్యాపకుడై యమాత్మపదవీ సామ్రాజ్యనాథేయై ।

ప్రకటకృతలనాథి కాశలిగుణాపావీశ్వరై విద్విష ।

త్వకరశ్రీహరణోపయోగ చతురప్రాగల్భ్యైః ॥11

తనవైరులనంపదల నపహరించుటయందు మిక్కిలి నేర్పుగలవాడగునని చెప్పినదెంతయు నైజముగ నేయున్నది.

చం॥ అనుపమభోగ భాగ్యుని నానభవంబున నిట్లు కాలయా

పనమొనరించితిని మదినభంగుగ మై తగుముక్తిహేతువును

గనుగొనవైతి నై న ద్వరగాజని దక్షిణదేశ దేవ

ర్శనమొనరించి వెంకటాధరాదరవల్లభుఁడూచి వచ్చెదన్ ॥ 14

అనేకవిధములైన భోగభాగ్యము లగ భవించుచు కాలమువృధగా గడపితిని స్థిమగు ముక్తిహేతువును విచారించనైతిని గావున నిక స్మరణి ముక్తికొరకు దక్షిణదేశ మహాసభంబుల దర్శనముచేసి వేక రేశ్వరుల శేషించి రావలెను.

ముక్తిహేతువులగు కార్యములు ఇదివరకును చేయలేదట యింతటినుండి మొదలుపెట్టుటకై యత్నించి ముంకు తిరుపతికి వెళిలి అచ్చట ముక్తిని గ్రహించి తన కార్యములకు బూనుకొనును కాబోలు. ముక్తిమార్గము అన ! నారామన్నగారికి తిరుపతి కంచి మొదలగు చోటుల దిరుగుటయే.

స్వప్రపణము, అన్యప్రపణము గలవారు ఇట్టి చోటుల కేగి ముక్తి గొనిదెచ్చుకుందురు.

ముక్తియన = విడుదల ఇట్లే బంధము మోక్షమును అనగా తత్సూర్యము మనము బందింపబడియుండుటయు నాబందనము. విడిపోవుటయే మోక్షము అనబడును. అనగా మనకేమి బంధము గలదు ? దేనిచేత గట్టబడియున్నాము ? అనియోచింప.

అరిషడ్వర్గములచేతను, తాపత్రయములచేతను, ఈషణత్రయం
బులాదిగాగల బంధనములచే గట్టబడియున్నాము. యిట్టి బంధ
ములు విడిపోవుటయే ముక్తి, లేక మోక్షము, అనబడును.
ఏచ్చటికిఁబోయిన నీముక్తికలుగునో రామన్నగారిముక్తి తాకిక
ముక్తి గ్రవ్యయత ప్రవృత్తిమార్గము ముందుదెలియగలదుగాన,
విరమింపవలసె.

శ్లో॥ కురుతే గచ్ఛా సాగరగమనమ్ వతపరిపాలనమథవాదానమ్
జ్ఞానః హీన స్సర్వమతేన ముక్తిమ్ నభవతి జన్మతేన.

మ॥ సకలద్రవ్యవరంపరాభరిత పేటిజాల పూర్ణబుతా
శకటంబుల్ నెఱువెటరాగదలి సంజాతప్రమోదంబునక
నికట్రగానుమునక వసించి యచటక నిద్రించి మర్నాటి రే
పకిడక బై నముచేసి పోవఁదొడగెక బల్యంకికారూఢుడై ॥17

వ॥ ఇవ్విదఁబు...పల్లెలు పక్కణఁబులు...గనుంగొనఁచూ
నిదురింపయనఁబు సహచరులంబడలనేక నిరాయాసప్రయా
ణంబులఁ జనఁచూ...జనిచని

క॥ తిరువార భటకదంబం

చిరువంకఁ గొలువ బుధహితసహితుండై
పురివిభవముఁ జూచుచు ను

స్రిగతినతివసతి నెగువ తిరుపతిఁజేరె ॥

29

ఇంతదూరము మిక్కిలి సుఖులై ప్రయాణముజేసి తిరుపతికొండ
నెక్కు పట్టిన.

చ॥ కదలిప్రయాసయంచనకఁ గాంతయుఁదానును బాదచారులై
ముదమెడఁ బిక్కటిల్ల నిరుమూఁచునగంబులదాటి వాటిపైఁ

గుదురుగనున్న శేషగిరిగోపురదర్శన మాచరించియా

నదియ వికుంతమంచని మహాస్థలి జాగిల్రిమొక్కి యంతటన్ ।
 పాపము మార్గమంతయు సుఖముగాఁ బ్రయాణముజేసి ఆరు
 కొండలు పాదచారులై మిగులప్రయాసమైనను కష్టమనుకొనక
 సతియున్ దానననడచి గోపురదర్శనముజేసి అదియే వైకుంఠ
 మహాస్థలమని జాగిల్రిమొక్కి తరువార పల్కంకికాదుల కొండ
 క్రిందనే విడచిబెట్టిరో లేక వెంటనే వచ్చినవో డెలియరాదు.
 యికొండ లెక్కునపుడు పాదచారులై నడచిననే పుణ్యమని
 యనేకులు నడచుచుందురు. కొందరు కొంతదూరము నడచి
 కూలీల మాట్లాడుకొని షాలీలనెక్కి జనుచుందురు.

ఇట్లు జని

నీ॥ బలభిచ్చిలాన్విత ప్రాకారఘటింబు

గోమేధికోజ్వలద్గోపురంబు

మాణిక్యదృతముఖ మండపోపేతంబు

రిమ్యపుష్కరణీ విరాజింబు

గారుడాశ్మనిధి కల్యాణనిలయంబు

స్వలోకదశితాంచద్యజంబు.

యీవర్ణనము మన కవులక దాటియై యున్నది. ఆవగింజంత
 సందున్న గుమ్మడికాయలు దూర్పగలరు.

ఇంద్రనీలమణులచేఁ గట్టబడిన ప్రాకారములు. గోమేధి
 కములచేఁ గట్టబడిన గోపురములు. పచ్చలుదాపిన కళ్యాణ
 మంటపములు. మరకతమందిరములు. కలియుగ వైకుంఠముగా
 నున్నదని వర్ణించుటచేత ఇట్టి వర్ణనములు నిజమును చెడగొట్టు
 చున్నవి. యెట్లుగట్టబడియున్నదియో యేప్రదేశమంతరమ్యముగ

నున్నదియో దాని స్వరూపము యిందునలన నెంత మాత్రము భాదపడనేరదు. కాలయాపనములును అగ్రరహితములును అగును.

ఇంద్రునిచునులేమి? పాకారములేమి. గోపురములు గోమేధికములతో కట్టుటయా? యింతకంటె పనికిచూలిన వర్ణనలుగలనా? అతిశయోక్తిగాచెప్పినను నిజమును దెలుపుచుండవలయును. మనకవుల కిదియొక పూర్వాచారము గావు ననే మనదేశచరిత్రములు నైజముగను సత్యముగను నుండుననుకొనదగి యుండవు.

ముందైనను కవులు వర్ణించుటలో లేనివిజెప్పి స్తుతించుట కంటె వున్నదియున్నట్లు వర్ణించుటే మిక్కిలి యందముగానుండు ననియు లాభకారియగుననియు మహాకవుల ప్రార్థించువాడను.

ఒకగృహమును వర్ణించునపుడు బంగారు గోడలవియు, పొగడముతోచేయబడిన ద్వారబాధములనియు పచ్చలుదాసిన దలుపులనియు తేనిపోని వర్ణనములు చేయుటకంటె నాయిల్లు ఇంతవైశాల్యము గలదనియు, నిన్నిగదులు గలదనియు, నందలి యలంకారమును సౌకర్యములును గట్టిపబడిన వారి యదార తయు శిల్పవిద్యావిశాలతయు నున్నదున్నట్లు జెప్పిన వర్ణనయే విలువగలిగియుండునని నా యభిప్రాయమేగాక ఆంగ్లేయపండితుల యభిప్రాయమునై యున్నది.

మ॥ హరిపూజా పరతంత్రుడై యచట నత్యాసక్తిచేగొన్ని వా

సరముల్ నిల్చి నగంబుడిగి విమల స్వాంతంబునంజూచె ని

త్యరమావాసము వైష్ణవోచిత సమస్తగ్రంథ తత్కార్థ వి
స్ఫురణాభ్యాసమునై నయ త్తిరుపతిశోభాయమానోన్నతి॥ 41

యీ పద్యమును గనుడు. నిత్యరమావాసము, వైష్ణవ, ఉచిత, సమస్త గ్రంథ తత్వ అర్థ విస్ఫురణ అభ్యాసము అయిన తిరుప్పతిక జూచె తిరుపతికిన్ని విశేషణములు కాదు. తిరుపతిలోన్న వారికి గావచ్చును. అట్టి తిరుపతిని జూచుటచే నీయనకేమి ఫలితము? విశిష్టాద్వైతము గనుపించెనా? మరల వెనుకటివలెనే రెడ్డివాచ్చె మొదలు పెట్టుమని 29 వ పద్యమునే మరల

ప॥ తరువాత భటకదంబం

బిరువంకల గొలువ బంధుహిత సహితుడై

పురికిభవము జూచుచు ను

సిరమతి నలమేలుమంగ నేవించుటకై ॥

42

అలమేలు మంగపురమునకు బటకదంబం బిరువంకల గొలుచు బయలు వెడలెను. అసగా కొండదిగగానే మరల బటవర్గము కొలుచుటలు గలదని దెలుపబడెను.

తరువాత

క॥ సంచితి పుణ్యంబున నతఁ

డంచితమణి సాధగోపురాలంకృతమై

మించిన ధరాపురంధి

కాంచనమయకాంచిగాంచి గాంచి నుతించెన్ ॥ 43

సంచితి పుణ్యంబున, కంచిని గాంచెను.

“ నగరేశుకాంచి ” యనుటనుబట్టి సుకృతంబున్నగాని, నీయన నాకంచి నగరము గాంచజాలదు.

పురంబునగల శ్రీవర్ణనలో
 ॥ అనిమిషలోక నిత్యవాసమెదరోసి ధరణికి
 దిగిన యచ్చరిలగుంపో
 చపలాభిధానంబు సడలింపఁగాఁగోరి మురిపెంబు
 జూపెడు మెరుగుల గుమొ
 శృంగారమునను విడించి శిల్పుఁడు పురిని దిరుగ ని
 ట్టించు చిత్తరు ప్రతిమలొ
 యువసర్వగర్వాప నోదనంబునకుఁగా య
 జూడఁపు సంమోహనా స్త్రచయమొ
 ॥ తేర వెడలిజైట గనుపట్టి సరసమలర
 నెమ్మిజూపెనుజ్యోతింపు బొమ్మచాలో
 యనఁగ నొందర్య గరిమనోయార మొలయఁ
 బురిఁజరింతురు పరువంపు బూపుబోండ్లు.
 ఇందలి వర్ణనమునకేమిగాని “ విరించి శిల్పుఁడు ” అనుపదము
 విచిత్రముఁ గొలుపుచున్నది.

శిల్పిచారుల రావించి యని యున్నచోట శిల్పివరుల
 రావించి యని దిద్దుపాటు పలనాటిచర్చితమున జేసిన మహా
 నాటివారి మహిమ.

శాస్త్రుల వారింకను దిద్దవలసిన గ్రంథములు చాల
 యున్నవి.

మ॥ చిరముఁఫాలతలంబునఁ దిరుమణి శ్రీచూర్ణ రేఖాత్రయిఁ
 గరమూలంబున శంఖచక్రములుగాఁగన్నట్లు చిహ్నంబులఁ
 లరుతఁ శ్రీతులసీవిసీల నభినాక్షాలోల హారంబులఁ
 బరికింపందగువైష్ణవోత్తముల నెన్నంబాపముల్ బాయవే॥౪

పై జెప్పినట్టి వైష్ణవచిన్త ములు ధరించినవారి నెన్నగానే
పాపములు పాటిపోవునట. ఆకాలమున నిప్పటివలె నాటక
శాలలులేవు కాబోలు. నాటకములో వైష్ణవపాత్రము గాం
చిన సంతకంటె నెక్కుడు పాపములైన బారిపోవచ్చును.

మరియు శివకంచికిఁజని

కం॥ ఏకామ్రాధీశ్వరునకు

సాకల్యముగాగ సమక చమక నిరూఢా

స్తోకాభిషేక మొనరించి

యేకాగ్రమనస్కుడగుచు నెదుట నిలుచుచున్ ॥ 73

పూజించి మరికొన్ని మహాస్తోత్రంబుల శైవ వైష్ణవక్షేత్రంబుల
సేవించి యగణ్య పుణ్యంబౌజించి “మరల కతివయప్రయా
ణంబుల స్వకీయ నగరాభిముఖుండై వచ్చుచూ” 82

కం॥ మాదలయను గ్రామంబున

వైదికగృహమునను దనదు వైఖరిజన సం

మోదమొనరింప విడిసెను

హీదేవామాత్యమణి సుహృత్సంయుతుడై ॥ 83

వచ్చుచూ దారిని మాదలయను గ్రామంబున దన సమాన
సాత్వికప్రచారండని భిరుదముగల నొకవైదికుని గృహంబున
బస జేసెను.

వ॥ ఇట్లు విడిసి సున్నాతుండై రేపటిదినంబున మదీయ పైత్తి
కంబగుటండేసి మిమ్ముల నియమించెదనని తన సహచరుల
యందిరువురిని దృఢీయస్థానంబున నాయుంటి బ్రాహ్మణుని
నియమించి, మరునాడరుణోదయంబున మేల్కొని జలంబు
లంగ్రంకి సంధ్యావందన ప్రముఖ కాల్య కరణంబుల

దీర్ఘకొని తమచిత సామగ్రి సంపాదకుండై యుండె
నంత॥ 84

తే॥ ఆపురగ్రామణిత్వ సర్వాధికార
విశ్రుతుండగు కంసాలి విభ్రమాతి

శయముగలవాడు కలవాడు భయములేక

పేర్చి సరకారుపని నెరవేర్చువాడు ॥ 85

ఎచ్చెగిళ్ళ సాంప్రదాయక లక్షణము ఇచ్చట గనుపించు
చున్నది. చూడుడు.

ఆయూరి కరణీకసంభందమైన సర్వాధికారముల విశ్రు
తుండైన కంసాలియట. కంసాలి యనగా స్వర్ణకారుడు కర
ణమునుగూర్చిన ప్రసంగమున నీయధిక ప్రసంగ మేలగలిగెనో
దెలియరాదు ?

గణికును లేఖరియునగు కరణమునుగూర్చి జెప్పనప్పుడు
కంసాలియని జెప్పవలసినపని గాన్పింపదు. కంసాలి = బంగారు
పనివాడు. కంచరి = లోహకారుడు. కమ్మరి = యినుపపని
చేయువాడు. యిట్టి పనివారల ప్రస్తావనజేయ బనియేమి ?
యీకరణము బంగారుపని జేయుచుండెనా ? లేదు. కరణీక
వృత్తిగలవాడు గదా? కలమును జెప్పదలచిన నది కులనామ
మున్ గానేరదు. మరెందుకిట్లు జెప్పవలెను. మహానాటి
లక్షణము. మరియు నింకొకవిశేషణము. విబ్రమాతిశయ
ముకలవాడట ! ఎవడు ? విబ్రమ మెవనికి గలదో అతిశయ
మెవనికి గలదో చదువరులు గమనింప నర్హులు.

మరల కలవాడు. ఏమి, కలవాడు. లేక ఇంకే
మయినను కలవాడో దెలియరాదు. ధనము కలవాడు.

విద్యగలవాడు లేక వీరికి గావలసిన దెదియో యదిగలవాడు.
పోనిండు. భయములేక పేర్చి సరకారుపని నెరవేర్చువాడు.
పోర్జరీలును, లంచములును, నెటుంగని వాడై యుండ
వచ్చును. అందుచే భయమనుట లేనిమాట నిజముగా
సుండదును సరకారుపని నెరవేర్చువాడు అనగా సర్కారుపనికి ఎంత మూలమును చెడుగులేక నెరవేర్చువాడనుటయు
బాగుగానే యున్నది

కం॥ బలసి యిరువంకలను గా

పులు ను పులు సేయుచుండ మందరఁ దాటా
కుల కవితెలుగొని మొహతా

దులు పట్టుకీలు నడువ దురదురవచ్చెన్ ॥ 86

దురదురవచ్చెన్ అను నీయనుకరణమేమయో విచారింపవలసి
యున్నది 29-42 పద్యములలో ఒకకదంబం బిరువంకలగొ
లువ ననుచోట దురదురవచ్చెన్ అని నామంత్రిపదవికి దగిన
శబ్దముగాని యిచ్చో ననుపయోగము.

తే॥ వచ్చి చావడి జిటుచాపపై నఁగూరు

చుండి మొహతానులను నెఱాజూచిపలికె

నేడుసరకారుపై కంబు నేరుపరచి

ముల్లెగట్టక లేచుటకై గల్లనుండి ॥

87

అని వారియు నిట్లనెరట.

కం. మఱయూరి బావనాతఁడు

చనువరివలె డక్కుజేసి జరుపుచు నున్నా

డని వార్యస్థితి వానిం

గొనితెండిచటి కని పలికె గోపమెలర్పెన్.

88

తే. ఇట్లుపల్కిన నొకడు వారింటికేగి
యేమయ్యా ! బాపనయ్య నేడేమొగాని
యాపదయ్యెడు బైకమీయకయపోవఁ
గదలనీయడు నిన్ను మాకరణమయ్య. 89

నేను పైకమివ్వక కదలనివ్వమ అని ముందుగ నేజెప్పె మరియు
వెంటనే నాతనిని దొడ్డెచ్చె.

చ. అనికొని తెచ్చి యాకరణమాతని ముందట నుంచినాహూ
యల్, దొనకగ గోటమీసములు దువ్వచు నవ్వచు గేలి
నేయుచుక, ఘనులొ, మహాత్ములొ, నిజమకాని, యబద్ధ
మటన్నమాట వా, కున దొరలంగనీయరటకుంభినికి సుర
లంట నిక్కమే. 90

కరణమాతడు బాపనాతని నిట్లడిగెనట.

(తరువాత రామప్రధానిచే సంస్కారమైన కరణములు
పన్ను లివ్వలేనివారిని, నెండలో నిలువజెట్టియు, పైని బండల
నెత్తియు పలుభాదలు కాపులనుజెట్టి హింసించుచుండిరి.

ఆ దుర్మార్గము కొన్ని సంవత్సరముల క్రిందట వరకును
బ్రిటిషువారిపాలన మారంభమై చక్కగా (వ్యాప్తిలోకి) శాశ
నములు అమలులోనికి రానంతవరకును నియోగికరణములు
కాపులను జెట్టిన తిప్పలు దలచుకొన్న నెట్టవానికేని యెడలు
భగ్గుమనకపోదు. పాపమా కరణము అట్టి బాధల జెట్టక
వాక్పారుష్యముననే యడుగు చుండెను.) మీరు భూసురు
లన్నది నిజమేని ! యిట్టి యబద్ధముల జెప్పవచ్చునా ? అని
యడుగ వచ్చును, మీసములు దువ్వచు నవ్వచు గేలి
నేయుచును, ననుట అసంభవము.

ఇంకను నిట్లడుగుచున్నాడు.

కం. ఎన్నివిధంబుల నినునే

బస్నియమటంచుఁ బిలువఁబంపిన గృహమం

దున్నట్టుఁ దెలియనీయవు

వన్నియచెడకుంక నిత్తువా యిపుడైనకా. 91

ఎన్నివిధములనో నీకరణమాత్రమ బాపనాతని, బతిమాలినట్లు
పన్న నడుగబంప, నింటనుండియు లేదనిపించితివి. పరువు
చెరచికొనక నిపుడేని నిచ్చెదవా? యని అడిగెను.

కం. ఆవును దెగనమ్మెదనని

రావలసినదున్నదని పురంబున నెవరో

యీవలెనని యొప్పందము

దేవలెనని టక్కుజేసితే నిది పోనా? 92

ఆ. పండినపంట పప్పు దప్పశముల

పాలుజేసి భూమిపాలుసొమ్ము

గ్రుద్దక్రిందఁ జెట్టుకొని మొద్దువలెనట్లు

నిలువఁబడినఁ బాకి నిలువబడునె. 93

న. అని యితైరుంగున దనరంగున కనుగుణంబుగాఁ, ఇటదన
రంగున కనుగుణంబు గాననిన రంగు. యెట్టి రంగు ;
యేమి రంగు? కవిత్వము రంగా కవి రంగా. ప్రథమ
శాఖ రంగా. ఏచ్చెగలు రంగా. యీ రంగులెల్ల మిశ్ర
మమై స్వచ్ఛమైన పలానారంగనుటకు వలనుపడదు గాని
కరణమురంగు మిశ్రముగాని రంగు కాంతి దక్కువగనే
యుండును. అంటుమామిడిపండు రంగువను రుచులయుం
డును ఇంపుగనే యుండును. ఎవరెరుంగని రంగు వేమన

యెఱుంగు నందురుగాని యీకాలమున నందరు నెరుంగు
దురు. ఇంగ్లీషు జర్మనివారుకూడా కనుగొన్నరంగే. రంగు
గుచకేమి ఇంకను కొంచెము ముదిరిన, రంగు అంగుగా
గనుపించును. తరువాత కిథ గనుడు. బన్న దెమ్మని
తన్నద్దిరిచిచిన నప్పరకుసాత్విక ప్రచారుండగు పారుండు
దాచివ్రావోపంబున సంపాదించి నొక వ్యవధి నివ్వనివేడిన
కమ్మూ జెవి జొరనీక యధికాగ్రహవేంబున లేకంబైన
గరుణలేక ప్రేలుచుండ నేమియు ననబాలకుండునంత. 94

పరమ సాత్విక ప్రచారుండైన పారులం దిట్టి వాడే
గాబోలు

సర్కారుకు చెల్లించివలసిన శిస్తుపైకము యెంతకాలము
నుండియో యివ్వక తాను గనుపింపక కనుపడినప్పుడు 82 వ
పద్యముగోని విధముగా టక్కరుమాటలు జెప్పుచూ ఇంట
నున్నను లేదనిపించుచూ దాటోటొనర్చు నీపారుండు పరమ
సాత్విక ప్రచారుండా? కిరణమునకు కిరణలేక పొయెనా?
పైగ ప్రేలుచుండెనా? బౌరా యెంతసాహసము? సరకారు
పైకమన! కవి, కవిత్వమని తలంచె కాగోలు. ప్రేలుచుండు
టకు యిది సగరిమేళమని యెఱుంగడు.

సీ. అరికట్టి కొన్నిదురాలాపములదిట్టి

మొహతాడునాండ్ర జిమ్మొనువెట్టి

చెయిపట్టియాడ్చి యిసీయావలకుబొమ్మ

టంచు జెప్పండని యాజ్ఞజేసి

కుదువ యెచ్చటనైన గుదిరి దెమ్మనిజెప్పి

తెగనమ్మి దెమ్మని మిగులబలికి

నాయంటి కిచ్చెదవాయని పచరించి

సరకారుసామ్మని సాటిజెప్పి

గీ. సంద్యజెప్పితి జంధ్యాలొసంగుచుంటి

నమగు పెండ్లిండ్లు జేయించి యడుగుంటి

ననచు బ్రతిమాలుకొనిన నా! నా! నటంచు

వినక చావడిబెట్టి నవ్విప్రవరుని.

95

దుర్మార్గముగ చీవాట్లుబెట్టి, కుదుపయుండి దెమ్మని.

తెగనమ్మి తెమ్మని, నాయంటి కిచ్చెదవాయని, సరకారు

డబ్బని, కోపబడుచుండఁ నప్పారుండు సంద్య జెప్పితిని.

జంధ్యాలు నిచ్చుచుంటిని, వమగులు పెండ్లిండ్లు, చేయించు

చుంటిని, అని బ్రతిమాలుకొనుచున్న నా, కరణ, మా! నా!

నని వినక చావడిలో నుంచెనట.

ఉ. అంతటనచ్చటన్ వలయునట్టి పదార్థములెల్ల వంటయై

సంతస వేళమించెనని యాతడు స్నానముసేయ నేగుచున్

జెంతమెలంగు బ్రాహ్మణులజేరి గృహద్విజుఁబిల్వనొక్క ధి

మంతునిబంప నాతఁడసమత్వరరచ్చకుఁబోయి పిల్చినన్. 96

వంటపనలు సిద్ధమైన వెంటనే మలత్రిస త్తముఁడు స్నానమునకు

లేచుచూ బ్రాహ్మణు నొకనిబంపి ఇంటి బ్రాహ్మణుని బిలుచు

కొని రమ్మనగా వాడు జని పిలచెను. పిలువగా నా గృహ

సుండిట్లు జవాబు చెప్పెను.

కం. నాయత్నము లేదిచ్చట

నీయధికారుండు విషవ డీతని యాజ్ఞ

ద్రోయఁగరాదికఁ దడయక

పోయయ్యా యమమఁజెప్పెఁ బోజగుపడంగన్. 97

నీ యథికారి నన్న వదలడు, యితని యాజ్ఞ మీరరానిది
నాయత్నము యేమియుసాగదు నీవు త్వరగా వెళ్లుము అని
చెప్పెను.

అంత దానే కరణమునుగూర్చి.

కం. తరువాతవచ్చు నీయన

పరిపరివిధములను శ్రార్థభంగంబగుఁ గ్ర

వ్వరవచ్చుననుచు జెప్పినఁ

గరణము పంపించననుచు ఘట్టిగ జెప్పెన్.

98

కరణముతో

శ్రార్థభంగము కాగలదు గనుక తరువాత నీయన
వచ్చును, మరల వచ్చును, త్వరగా వచ్చును, అని యడిగినను
పంపనని ఘట్టిగా చెప్పెను.

అంత రామమంత్రితో కరణము పంపించనని జెప్పె
ననెను.

కం. చెప్పిన నికమీదట నగు

చొప్పెయ్యదివాడు మూర్ఖ చూడామణినేన్

జెప్పినవినునో వినడో

తప్పదు నాకనుచుఁ బోవదలచెను మదిలోన్.

కరణము పంపించననిజెప్పె నన్నంతనే రామన్న మంత్రి యిం
కేమి చేయుదును వాడు మూర్ఖుడుగా నున్నాడు. నేను జని
అడిగిన వినునో వినడో నాకు తప్పినదికాదు అని విచారించెను.
యిది మంత్రియే యగునేని యాలోచింపునా ! తాను ప్రభువు
వద్ద లేఖరి మాత్రమే యగునేమో నను సందియము దోచెడు.
తాను బిలువనంపిన రావలసిన కరణము కడకు తానే బోయి

తాను జెప్పిన వినునో వినడో యని యోచించుటచూడ అప్పటికి తాను మంత్రిపదవి నందకుండ నామమాత్రముగ నుండెనని దోచెడిది.

కం. అని యూహింపుచుఁ జనిచని

కనియెన్ జరుచాపమీదఁ గావుల మనవుల్

ఓనుచు నధికారభరమున

మొనసిన కంసాలి కరణమును జావడిలోన్. 100

రామమంత్రి కరణము యింటికి పోగా చిరుచాపమీద కూర్చుండి కావులు మనవులు జెప్పికొనుచూడ వినుచూ అధికారభరముననున్న కంసాలికరణమును చావడిలో చూచెను.

చిరుచాపమీద కూర్చున్నవాడని వర్ణింపనేలనో? కంసాలికరణమనుట యేలనో కడపటి పేజీల చూడనగును.

“ ఇవిద్వంబునంజూచి నెవ్వరపడి యెదుట నిలుచున్నం జూచియుఁ జూడనటులుండిన దనమనంబున ” మంత్రి నివ్వెర పడనేలనో. కరణము జూచియు చూడనట్లుండుటయు కారణము దెలియరాదు. మంత్రి తనలో నీవెవ్వరు, ఏవూరు, ఎందులకై వచ్చితివి అనియైన నడుగడు అధికారగర్వ మిది కదా? అంతకంటె పెద్ద యధికారగర్వము తనకు గలదని తా నెరుగడయ్యె.

వ. అనుకొని యతండు స్వకార్యాచరణ స్వభావుండు గావున నిట్లనియె.

ఉ. మంచిది నేడుపైతృకము మాకు నిమంత్రితుడయ్యె నీతకం
పించు భుజించివచ్చి యటుపిమ్మట నీవరహాలుదెచ్చి చె

ల్లించు నటంచుఁజెప్పిన, భళీ ; యిదియేసరియైనమాట చా
లిండుము, దాచిపెట్టుకదలించకు నీదగుప్రజ్ఞలన్నియుక. 105

మాకు తద్దినమునకు నిమగ్నత్రితుడై యున్నవాఁడు. గాన
పంపించుము భోజనముచేసి వచ్చిన తరువాత నీవరహాలు దెచ్చి
చెల్లించును అనగనే కరణము భళీ !! మంచిమాట. చాలించు,
దాచిపెట్టుము. నీ ప్రజ్ఞలన్నియు కదలించకుము అనెను.

“ అతఁడు స్వకార్యాచరణ స్వభావుండుగావున ” ఇత
రుల పనులు పాడొనరించియైనను తన పనిని చక్కబెట్టుకొను
స్వభావముగలవాఁడు. నితిండది గనిపెట్టియే జవాబు చెప్పెను.

భుజించిన తరువాత పైకముదెచ్చి చెల్లించుననిన నెవఁ
డైన నమ్మదగి యుండునా ! యెంతకాలమునుండియో యివ్వ
లేనివాడు భోజనము జేయగానే యెట్లు ఇచ్చు. నీ వరహాలు
దెచ్చి చెల్లించుననటయు, మంత్రికి దగినమాటయేగాదు.

దాసును కరణమును సర్కారుద్యోగులే యగుటచేత నీ
వరహాలు అనడు. అదియసంభవము.

అదియుచుంగాక తాసీలుదారు వచ్చుచున్నాడనగనే
దడదడలాడు కరణము రాజునకు ప్రతినిధిగాయుండు మంత్రి
తన యింటికి వచ్చినను ఏమి ఎందుకు వచ్చితిరనియైన నడుగ
కుండునా ? యిది కల్పనజేసినది యని ఘట్టిగా జెప్పవచ్చును.
మంత్రిగాని రాజ ప్రతినిధులగు వారెవ్వరైన గ్రామమునకు
మూడుమయిళ్ల దూరముననుండగానే గ్రామస్థులందరును దడ
దడలాడుచూ మేళతాళములతో నెదురేగి గ్రామములోనికి
దీసికొనివచ్చి మర్యాద చేయవలసినవారిలో ముఖ్యులే పటేలు
కరణమైయుండ, ఇంటికివచ్చినను పలుక లేదు పైగాదిరిస్కరించి.

కం. నీవెవ్వరు నేనెవ్వరు

నీవిచ్చిన హుకుముచేతనే నీనిచటం

గావించుట వ్యవహారము

పోవయ్యా నిన్న రమ్మ పొమ్మనరెవరుకా. 106

నీవెవ్వరు ! నేనెవ్వరు ! అనుటయా ! పోవయ్యా నిన్నె
వరును రమ్మనలేదనునా ! మద్యపండితులు పన్నినపన్న గడలు
గాని వీరబద్ధకవియు నిట్లు వ్రాసియుండడని జెప్పవచ్చును.

వ. అనుటయు నమ్మగ్రతీవరుండు. 107

సిగ్గులేక మరల ఇట్లకుగుచున్నాడు.

ఉ. ఎంతటివాడవార ! యిదియెంతటిలోపని దీనిఁబూని నా
యంతటివాడువచ్చిన రయఁబూన. లేవవు కూరుచుండుడీ
యంతటనంచు జెప్పవీట కెందుకు వచ్చితివంచు నడ్గవీ
వంతటిలోన నీపరువు హెచ్చెన నాకొక వెల్లివచ్చెనే. 108

బౌరా ! నీవెంతటివాడవు, నావంతివాడు వచ్చినను
లేవవు, కూర్చుండమనవు, దేనికై వచ్చితిరని యడుగవు, ఇం
తలో నీపరువు హెచ్చెనా !! నాకు వెలితివచ్చెనా !!

తే. వేదచోదిత కర్మప్రవిష్టుడవయి

హవ్యకవ్యబులన్నియు నాచరించు

వాడవైయుండి యిదియని వార్యమనుచు

దెలియలేనైతి విదిమంచి తెలివిగాదె. 109

కర్మలకు బద్ధుడవై యుండియు, వేదచోదితమగు హవ్య
కవ్యబులన్ని ననుష్ఠించువాడవై య్యు నిది దప్పింపరానిదని
గ్రహింపక పోయితివి యిదియా దెలివి. యని

కం. మంచిదికానిమ్మిది మది

నుంచెద, నని తిరిగిపోవ నూహించిన న

వ్వంచకుడగు కరణము నయ

నొంచలములఁ బొరఁజూచి యపుడిట్లనియె. 110

నవ్వంచకుడగు కరణము అనుటకు కరణమువద్ద నెట్టి వంచన గనపించెను ? నిమంత్రిత బ్రాహ్మణుని వదలకుంట యేనా ? నింక యేమయినను దోషము కనపించెనా ? అది దప్పగా నున్నయెడల నిమంత్రిత బ్రాహ్మణుని పంపలేదనియా కరణమును నొకరిలో దీసివేయరాదా ! అది తన చేతి లోని పనియేగదా ? నిజముగా వ్యావహారికమగుదప్ప గలిగిన శిక్షింప నర్హుడేగదా ! గ్రావున కరణము రాజశాసనము నతిక్ర మింపకుండ నున్నవాడగుటచేతనే మృతి నెదుర్కొన గలిగెను.

మృతి తన కుచ్చితమును వదలియున్నవాడేని కరణము యొక్క సక్రమప్రవర్తనకు సంఘటింపవలసియే యుండునుగదా ? అట్లు గాకుండుటచేతనే మృతి వంచకుడని జెప్పవలయును. ముందు తానొనరింపదలచిన పనియు మిక్కిలి వంచనకార్యము యిట్టి వంచకునిముందర సత్యప్రవర్తనము తగునా ? ఆయుక్తి కరణము గ్రహించినవాడుగాఁడు. యెవరివద్ద యెట్లుప్రవర్తించ వలెనో అట్లు కాలోచితమైనగతి కరణము బొత్తిగా యెరుంగని వాడనుట నిజముగాని వంచకుడనిజెప్పినవారే వంచకులగుదురు.

కం. పరువట పాయమటనా

గరిక మెరుగనట నీముఖంబెవఁడెరుఁగు

గరగరికముచేజనునీ

యరచేతికిఁ బండ్లు వచ్చినపుడే చూతు.

అని తూలనాడెను. అంత.

కం. కరణం బిమ్మాడ్కి దిర

స్కరింబం బొసరింపం ద్వరితగతి నమ్మాటల్

శిరమువలెదాకి మనముని

మెరి మెరిగాన బసకుజేరె మితపరిజన్మడై. 115

శిరములమాడ్కి దాకిన కరణము మాటలచే దిరస్కు
తుడై మనమున చురుకుబుట్టగా దసబసకు జేరెను. తనకెంత
పరిజనముతోనున్న వాడై య్య కిరణమును ఎదుట నేమియు
చేయలేక పోవుటకు కారణము కిరణముయొక్క కీర్తివత్తన
బలమేనని చనువరులు గ్రహింపవచ్చును. మృతియే క్రమ
ప్రవత్తనగలవాడై య్యనేని దక్షిణమే నా కరణమును దీసివేసి
యుండును. లేనియడల దాను నిజమైన మృతిగా నేరడనియైన
కెప్పవలసియున్నది.

తే. చేరి తనబృత్యునొక్కనిజేరి పైక

మిదిగో ! యిది దీసికొనిపోయి యిచ్చివైచి

బ్రాహ్మణుని దోడిదెమ్మని పనుప హుకుమ

టంమఁ గైకొనిపోయి వాడట్లు చేసే. 116

యీబుద్ధి మొదటనేయున్న నిష్ఠిమాటలు పొసగియుం

డవు గదా ?

అటుల నా బ్రాహ్మణుని బిలుపించుకొని రద్దినము ముగించి
తన స్వస్థంబునకు బోవుచూ, కరణమునెట్లు సాధింపగలవా
యనువై రంబు మనంబున నాలోచింపుచూ గృహంబుజేరి పిదప.
వ. సభామంటపంబున మణిమయోచ్ఛాసనంబునందెల్లకు గొలు
వం గొలుపుండిన గణపతి మహారాజునుంగని యతని చేరి

సనుజ్ఞాతుడై యహ్వాసనంబునఁ గూరుచుండి సప్రేమంబుగా
సమ్యక్హాజాని యడుగు కుశలాగమన దివ్యదేశ సందర్శనాది
ప్రశ్నంబులకు నుత్తరంబులిచ్చి సెలవు గైకొని యనంత
రము.....121

ఉ. అంతటనొక్కనాఁడు సభయందవనీ పతితోడగూడి యే
కాంతమునందునున్న సమయంబున దానటుపోయివచ్చు వృ
త్తాంతముఁ దన్మహాస్థలములందిరవొందు మహత్వవైఖరుల్
వింతలు జెప్పిజెప్పి పృథివీవరుతో నొకవిన్నపంబనెన్. 122
(వంచికుడెవరో ముందుగాన నగు.)

కం. మాదలయను పురినొక క

భాషుఁడు కరణీకవృత్తియందు సమగ్ర

శ్రీనశరి యుండు గర్వ

ప్రాచుర్యమునఁ దనకుఁ బ్రభువెవరనుచున్. 123

(ఎవరును లేకుండా జూచి ఏకాంతముగా ప్రభువున్న
సమయములో మెల్లగా కొండెముల జెప్పబూనెను. ఎట్లన,
మాదలయను గ్రామములో నొకకరణము కళాదుడు గలడు.
వాఁడు కరణీక వృత్తియందు సమగ్రమైన శక్తిగలవాఁడు మహా
గర్వమున తనకంటె వేరు ప్రభువెవరని మీరియున్నవాఁడు.
వానిచే ననరానిమాటలబడితిని ఆమాట లిచట జెప్పకొన్నను.
నాకు గొరతగ నుండును.)

న. అని పలికి యచటం దాచుపడిన బన్నంబులన్నియు విన్న
వించి.

కం. అటువంటివారిపై నీ

పటుతర కరణీక కార్యభారమునుప నెం

తటి వార్తనైన దమ ముం

దట హీనులజేసి వీడనాడు దురధిపా.

126

ఉ. సర్వము వారిచేనగుట సత్యముగావున దానకే సమ
స్తోర్వియుఁజిక్కిరియింపఁజేసి యాపయ్యిగామనిత్వము
దుర్వహమైన యీపనియుదోడగుట వివరింపనేలయ్యు
ర్విక, నిర్వహించదనియోచనతోచనరేంద్రచంద్రమా!! 127

చూడుడు రాజవద్ద యెట్టి యన్యతంబుల కొండెములు
జెప్పచున్నవాడో మంత్రయన నిట్టివాడే! మంత్రాంగ
మిట్టిదియేనా? కృత్రిమయోచన చక్కగా గనుపించుటలేదా!

స. ఉద్యోగలంబెల్ల నొకత్రాట గొలిపింప
భూస్వభావంబెల్ల బొందుపరుప
దరముల గల్పించి ధనము నిర్రేకింప
జమచేసి దాని భూజాని కనుప
గ్రామంబులోపలగల సంగతులుదెల్ప
జారచోరాదుల సంహరింప
బధికులదొరల దుర్భలుల విచారింప
ధరణీశునకు పదార్థములు బనుప
బ్రాతిపదికయ యిది భూమిపాలునకును
దీనిచేగాని నృపతికిఁ దేటపడదు
ఘనతరోద్యోగమైన యీకరణికంబు
గలుగ వీరలబట్ట బగ్గాలు గలవే.

128

కరణము కరణిక వ్యవహారముల యందు సమ్మగ
క్రీదనరి యున్నవాడని దానే జెప్పచూ, వీరల

కరణీకములనుండి దొలగింప వలయునని భూపతికి విన్నవించు.
 నీ మంత్రి కరణము జెప్పిన బుద్ధిచాలక మరల రాజుచే బుద్ధి
 చెప్పించుకొనుచున్నాడు. గనుడు.

కం. ఒకడుర్బారుని కొరకై

ప్రకటిత బహుజీవనముల బావుట యిదియే

మికడంకయనిన నానృప

మకరాంకునితోడ మంత్రిమండనుడనియె. 131

ఒకడుదప్పుజేసిన పెక్కుమందిని దీసివేయుట ధర్మమా!
 యిదియేమి నీతి. యనెను. అంతటనైన నామంత్రి బుద్ధిచూర
 గలదా. నైజగుణము మానుట యసాధ్యముగదా! ఎన్నియో
 పౌరాణిక గాథలతోడజెప్పినను రాజు తిరస్కరించి సభచాలించి
 లేచెను. అంతట రామనమంత్రికి యెట్లు వీరలకొంపలుముంప
 నగునా యను యోచనతో కొన్నాళ్లు గడచెను.

ఇట్లు జరుగుచుండ భద్రపదమాసంబున సమావాస్యం
 గారకవాసరంబున సూర్యగ్రహణంబు గలుగుటయు రాజు సఫరి
 వారసహితుడై కృష్ణాన్నానంబునకై బయలు వెడలుటయు,
 సమంచిత ప్రకారంబుల కృష్ణాజలంబులడిగి సంకల్ప పూర్వకం
 బుగా గృతన్నాతుడై దానంబు లవసీసుపద్ధుల కొనర్చు సమ
 యంబున సమ్మంత్రిశేఖరుండు దానును జలంబులగ్ధునికి సమ
 యానుగుణంబులగు చెయ్యులన్నియు బొసంగుపరచి (వేషము
 వేసి) లేచి అంజలిబద్ధుడై యమ్మహీవిభునితో నిట్లనియె.

ఉ. నేనును వచ్చినాడ ధరణీ తలనాయక దానపాత్రుడన్

గాన మదీయ విన్నపము గైకొని నాకొకదానమీయమో

బానుని భైకతేజ..... 139.

కృతిమహ్యదయుండగు మంత్రి, చేతులు జోడించుకొని భూవరా! నేనుకూడా వచ్చియున్నాను. దానమునకు నేనును దగినవాడనేగాన నా విన్నపమాలించి నాకు నొకదాన మివ్వ వలయునని కోరగా. రాజు.

చ. ఉచితమె దానమీయగ నియోగివిగైకొన నీకు నర్హమే సచివులు దీనపోషణ విచక్షణులంతియెగాక యెంతయుఁ బ్రచురతరాభిమానముల పాల్పడి యుండెడి వారలొటచే నుచితమటంచునీవడుగనోపిన నీయక యుందునే యశః. 140

నీవు నియోగివిగదా మరియు మంత్రివి నీకు దాన మిచ్చుట యుచితమా! అభిమానము విడిచి నీవే అడుగగా నే నివ్వకుండదగునా? యవిన దానును దగినవాడనని పెక్కు భంగుల జెప్పికొని మిక్కిలిగ ప్రార్థింప కళింగభూపతియు, నట్లయిన నడుగు మిచ్చెదననిన.

తే. ఆశ్రితామరభూజ నేనడుగునవుడు

వలపుమీరంగ దేవరవారి ముద్ర

జాము దయసేయు డంతియచాలుననిన

నిచ్చెదను గొమ్మనుచు మాట యిచ్చెనతడు. 143

కం. తనరాజ్యపదవి వేరొ

క్కనిపైనుంచుటకు వేకుగాజూడక కై

కొనుమిచ్చెదనని పలికెను..... 144

యీపద్యము రాజయొక్క మాంద్యమును దెలుపు చున్నది. ఇది జట్టు చేతికిచ్చి గంతులుబెట్టినట్లున్నది. ముందు దానమిచ్చి మరల నాలోచించుట. మరల విచారించుటయని పొందినవాడు పొగడ కేమిజేయును.

పుడమిరేడు ముద్ర యిచ్చుట కొనబడి యనంతరంబు విజరాజధానియగు విజయనగరాధిధాన పుటభేదనంబుఁ బ్రవేశించి ప్రాజ్యసామ్రాజ్యకార్యముడై యుండె. రామప్రధానండును ధనసంకల్పంబు నిర్విఘ్నంబుగా సిద్ధిచుటకు సంతోష భరితాంతః కరణుండగుచు.

ఉ. వేపురుచ్చిత్వంబిలిచి వేగమ మీరలుబోయి యస్మ! దీ
యావనియందు జెల్లుబడియై తగుదేశములందు గల్లుఁ వి
ప్రావళి నెల్ల నిచ్చటికి రమ్మని వారలతోడ మీకునే
జీవనముల్ ఘటించునని చెప్పితినంచని తోడితేదగున్. 147

మీరుజని భూసురోత్తముల కందరికి మనయేలుబడిగల దేశంబుల నెల్లచోటులను ప్రసరించి నెలరోజులలో నందరును జేరునట్లుగా జేయవలయుననియు నాజ్ఞాపింప భటులాప్రకారము దేశములనెల్లఁ జాటించిరి.

చ. కడువడి నిట్లుపోయి న యగౌరవముల్ గనుపట్ట బిల్చినన్
దడయక దేవు మాపనక తచ్చనలాడక మాకు నెవ్వడో
యొడయఁజుట్టినాడనిచు హాత్సవముంగనబోవునట్లుగా
వెడలిరి వేలువేలు పృథివీ సురలందరు సంతసంబునన్. 150

రామన్నగారి ప్రకటన వినినంతనే భూసురోత్తములు వేనవేలు మహాసంతసమున తమకు గొప్ప యేలికయొకఁడు బుట్టినాడని గొప్ప యుత్సవమునకుఁబోలె బయల్ దేరిరి.

గీ. ...“వచ్చినిలచిరి పురి వాడవాడలందు
మేడలందు పవనముల నీడలందు.....

పట్టణము నేలయినినఁబిడిదోచె. ”

బట్టణము పట్టకుండునట్లు నేలయినపగిది పిక్కటిల
నిండి పోయిరి. అంతవారలకు రామన్న గారిట్లు జెప్పిరట.
.....నిరంతరానుభవ పాత్రంబులగు దానపత్రంబుల వక్కా
ణంబు నొక్కటి నిర్మాణంబుచేసి మీకిచ్చెద...తత్ప్రకారం
బున సకల గ్రామంబులకు లిఖించుకొని మాసాంతంబుకు
నాకొసంగవలయు నని యాజ్ఞాపింప.

కం. ఈరీతి దానపత్రము

లారూఢములైన పిదప నిధిపతిచెంతకొ

జేరిభయ వినయగౌరవ

ధీరత ధరణీశునకు సుధీప్రవరుడనుకొ.

155

ఇట్లు పత్రములన్నియు సిద్ధముజేసి యుంచుకొని రాజు
కడకేగి భయ, వినయ, గౌరవ, ధీరతలు, గూడుకొన నడిగె
ననగా !

లోగడ రాజు యీపనిదగదని చెప్పియున్నను దానాపని
యె కృత్రిమముగ జేయబూనుటచేత భయము. ఎట్లయినను
దనకార్యము సాగించుకొను ప్రార్థనము, వినయము. నేనింతటి
సాహసకార్యమును జేయుచున్నానను, గౌరవము. లేక భూను
రోత్తములెల్ల తమకేలికబుట్టెనని పొగడుకతననేని, గౌరవము.
రాజొకప్పుడు యీపని మిక్కిలి యన్యాయము దగదని విముఖు
డైనను దగు పౌరాణికకథలచే సమాధాన పరువగలనన్న, ధీరత
యు దోష. యిందు కవిభావముఁ గడురమ్యమై గనుపట్టెడు.
చ.కృష్ణకడ నప్పుడొసంగిన మాటచొప్పుఁ

దప్పక నిపుడీయగావలె నృపాల భవత్కమనీయ

రామముడిక.....157

ముద్రిక నడుగ నప్పుడు రాజు తనమాట దప్పజాలక
నటులనే యిచ్చెను.

తే. ముద్రిగై కొని సర్వతోభద్రగరిమః

.....దానపత్ర

సమితి గుంతటిపైఁ జిహ్నితములొనర్చె

సత్వరస్ఫూర్తిచే నొక్కజాములోన.

158

మిక్కిలి జాగరూకుడై యొకజాములోన పెక్కు దాన
పత్రములపై ముద్రించె నాపత్రములందు

సి. శాలివాహఖ్యక శకవత్సరముల ద్రి

రసపుష్కరేందుల నెగుచుండ = 1067

రక్తాక్షి సర్వభాద్రపద కృష్ణమా ప్ర

యుక్కుజవార సూర్యోపరాగ

సమయంబునఁ గళింగ జననాయకాగ్రణి

గజపతివంశప్రకాశకుండు

గణపతిరాజు శాఖా సూత్ర గోత్ర సం

పన్నడవౌ నీకు నిష్ణియూల్లు

గీ. నసదృశంబైన గ్రామణిత్యాధికార

మున కొసంగెను ననభవింపుము రవీందు

తారంబునుగల్గు నందాఁ ననుచు

వేరువేరుగ నుండుట వినియెప్పుడు.

163

ఇట్టి దానపత్రములుజూచి.

“ ఆజనపతి చిరునవ్వు సాంపెసంగగ మడినివ్వెరజెంది”

మంత్రి యొనరించిన పనికి నవ్వి నివ్వెరజెందక నేమిజేయును?

వేమనజెప్పినట్లు వెట్టికలింగము కలింగరాజును కాట్టి దప్పిపోయెనుగాని, యేరాజుకడనైన నిట్టి కార్యములు జేయ జెల్లుబడి యగునా? చిరకాలానుభవమైన హక్కు బుక్తమై యుండ. రాజుకు దెలియకుండు రాజే దానముచేసినట్లు వ్రాసి వ్యవహరించెను ఇందురాజుకు దానపత్రములు చూపింట్లును రాజు సమ్మతించినట్లును జెప్పాడియున్నను రాజున కెఱుక లేక యే రాజుముద్రనుబట్టి అయిలువోబెట్టి యందుకుగాని రాజే సమ్మతించెననిన, వెట్టికలింగమును మాటయు, గద్దవంటివాడు గణపతికాడాకో? యని వేమన జెప్పిన దే నిజమనవలయుగదా? ఉ. దీనిధిగొపరాజకుల దీక్షకుడై తగురామమంత్రి పం

చాణులయందు నిశ్చలతనానిన యీకరణీక ధర్మముల్

పూనిక జేసి ద్విజపుంగవున్ ఓలిపించి యిచ్చె నా,

నా, నని సంతసించినరంతర సౌఖ్యమునొందిరందరన్. 167

బుద్ధిచుంతుడగు, రామమంత్రి పంచాణుల కరణీకము లను ద్విజులకివ్వగా, ఔ. ఔ. నని సంతసించిరట. ఏమి సంతోషమో సంతోషము. లోకులసామ్మ తమ సామ్మగాజూచు జ్ఞానుల కెప్పుడును సంతోషమే.

మరియు నీకథనే వీతికాపురసంస్థాన పె్తనరు పెద్దాడ చిట్టి రామయ్యగారి సంపాదకీయమగు ముప్పది యిద్దరు మాత్రుల చరిత్రమునందలి యాకథనే యిట్లు చెప్పబడినది.

మంత్రి బ్రాహ్మణార్థమై బిలవనంపు పట్టున.

“ మంత్రి సార్వభౌముండు యావిప్పని స్నానార్థము దేలుపం దగువారలంబనుప నానా విప్య నామంత్రిణంబునెయ నాబ్రాహ్మణుండు. కంసాలింజూచి. యోయీ!! రూకలు

రేపు చెల్లించెదను..... నేను మతింగైకొందునా ! యనిన నక్కంసాలివాఁ డత్యాగ్రహంబున " నని వ్రాసిన వ్రాతగాని నేనుఁవలెనో దోచకున్నది. ఇది యంతయు నెచ్చెగఱు సాం ప్రదాయకములో జేర్పవలసినదైనను కొంచె మిచ్చమత్కారమును విచారితము. జాతీయ నైజము మారదు గదా ?

మంత్రిసార్వభౌముండట ! పరమసాత్విక ప్రచారుండగు పాటుండట ! అక్కంసాలివాఁ డత్యాగ్రహంబున, నట ! బభి. బభి. యీమువ్వు విశేషణములును బుద్ధిమంతులు విచారించురు గాక.

కంసాలి ప్రసక్తియే లేనివోట నీమాట యేలనో.

దాన, నెఱయున రాజద్రోహమును, ప్రజాద్రోహమును వెఱువక, జేయువాఁడుగుటచే సార్వభౌమ బిరుదం బందులకై యిచ్చిరేమో.

పారులంకు పన్నెగవేసి దాఁగి తంటాలు జెట్టుటచే నట్టి వాఁడు పరమసాత్విక ప్రచారుండందురు కాబోలు. సరియే.

కంసాలివాఁ డత్యాగ్రహంబు కరణము చావడిలో నుంచగా కంసాలి యేమిచేసెను. కంసాలి యనగా స్వర్గకారుడు. ఇది వృత్తినామము కరణమునే అల్పులగువారు స్వల్పముగా నని రన్నను కరణము రాజశాశనము మేరకు పన్ను నసూలు చేసెనుగాని వీరలకేమి యపకారమును జేయలేదు గదా ?

కంసాలివాఁ డత్యాగ్రహంబున యనుట వారి దుష్టభావము బయట జెట్టుకొనుటకంటె వేరులేదు. కరణముచే చావడినుంపబడిన పారులంకు. వోయి! రూకలు రేపు చెల్లించెదను. మంత్రీండుండు నాకొరకు వేచియుండును నేనను మతిం

గయికోందునా యనెనట. ఏమి స్వతంత్రము వోయి! కైది
గానున్న వాడేమీ వోయి నాకు శైలివిమ్ము. అనెనా. వోయి.
అనిన నాకాలమున నాకరణము మూతిపై వాతబెట్టక వదలు
వాడేనా. అంతటి మంత్రిని లక్ష్యముచేయునివాడీతని మన్నిం
చునా? యివి కారుకూతలు. బొంకులు.

తే. ఒరులవంచించు పనిగజూ, పోవలేని
పండితునకంటె నెక్కుడు, పంచముండు
అట్టి పంచములిప్పుడు, సధికమగుచు
శ్రేష్ఠులమటంచు దమకుదా చెలగుదురహా !!.

ఇట్లు ఆర్యనారాయణమూర్తిగారు తమ గ్రంథమున
జెప్పి యున్నారు.

ఆరుషేయులలో పద్యము చెప్పగల పండితులెల్ల యేది
యో నొకచేయి బయటబెట్టకపోరు.

ఆకుండి వ్యాసమూర్తి శాస్త్రిగారు.

కం. ఓరి యగసాలె ; యన్యుల కుచ్చువికము
గలుగుమాయల, నెఱజాణ ! గాచెదేల?
ననుబలుమారు, నగ్గి, నావన్నె హెచ్చు
గాచ, బొగ, దుమ్ముబడు, నీమొగమ్మునందె.

పులికొండ పరబ్రహ్మ కవిగారు చెప్పిన సీసము.

సీ. నిందించి'రసృతవా ♦ ణీభత'లరయంగం

సాలులేయనుచుఁబ ♦ ద్యాలతోన

పల్కిరి'బంగారు ♦ పైదెబ్బహింసాఘ

దాయకంబనుచు శా ♦ స్త్రీలలోన

నలుచూపిరి స్వర్ణ ♦ ఘాతుకాదినుచులఁ ;

బలుదెఱంగుల నార్య ♦ పాళిలోన

వంచిరి యీవృత్తి ♦ బంచమభాషాప

కర"మంచునెల్లలో ♦ కాలలోన

తెలిసింతునె మర్యాద ♦ తెరువుబట్ట

భేదభావానఁ జూతురు ♦ పెద్దనేని

నక్కటా ! వేదసమ్మతం ♦ బై నదీని

కవమతమిదేల ? సాంఘికు ♦ లార ! కనుఁడు.

మంత్రుల చతిత్రంబునందు (16 పేజీలో) నిట్లు క్రిష్ణకడ
దాన సమయంబున గలము.

“ కావున సవశ్యంబు దానం బిమ్ము పరిగ్రహించెదనన
మంత్రినిజూచి రాజు. మంత్రీ ! నీవేమి కోరెదవో యిట్టి సమ-
యంబున దాని నొసంగకుండిన రాజధర్మంబుగాదు. ఇచ్చిన
బుచ్చుకొని ఏమిచేసెదోయని మదీయ చిత్తంబు సంశయా-
యత్తంబగు చున్నదనిన. మంత్రిందుండు మహారాజసార్వ
భౌమా ! స్వామిద్రోహం బొనర్చునట్టి మంత్రీ పంచమహాపాత
కం బొనర్చినవాడై నరకంబునంబడు.

నేట్టి ద్రోహినిగా ననుట, దేవరదివ్యచిత్తంబునకు విశే-
షంబెఱుఁయును, బ్రమాణంబొనర్చెద సమ్ముచుని త్రిమూర్త్యా
త్మికమగు సూర్యనారాయణ పరబ్రహ్మంబుసాక్షిగా, త్రిలోక
పాపనియగు గంగ సమీపంబున అస్మతంబొడ. సమ్ముమని
రాజున కభయ ప్రధంబులగు ప్రమాణంబు లాచరించి ”
ఔరా ! ఎంత సాహసము.

ఇచట రాజు తన్ను మోసపుచ్చునేమోనని సందేహింప మంత్రి ప్రమాణమ్ములజేసి రాజును బ్రమింపజేసి తుదకు మోస పుచ్చిన వాడైయ్యెను. రాజున కట్లుండ వైదికులనుకూడ మోసపుచ్చిన వాడాయెను. వంచకునకు వంచన సహజమగు గదా ! గనుడు. ఇంతకుముందు.

మం. చ. “తద్దేశ వాస్తవ్యులగు ధరామరుల నెల్లర రావించి యీగ్రహణ సమయంబున మన గణపతి దేవరాజేంద్రుడొసంగు. గో,భూ, సువర్ణాది మహాదానంబులందెవ్వరికేది యిష్టంబగు నాధనంబు వారలకే నిచ్చెద, దత్తమయంబున మీరలెవ్వ రవ్వసుమతీపతికి దృగ్గోచరులు కావలదు అని... వారికిఁదగు నమ్మికలొసంగి ” వైదికులనెల్ల క్రిష్ణకడకు రాకుండజేసి తానే రాజుచే నివ్వబడు మహాదానములనెల్ల గోరినట్లు నొసంగుదుననియు నమ్మించి ఆశబెట్టి ద్రోహముచేసిన తంత్ర వాదియగు నీచుహామంత్రి పంచాణుల వంచించి ముంచుటకేమి యబ్రము. తరువాత నీయసత్యముల గనుడు. రాజు.

ప. “అవ్విప్రపుంగవుల నందరరావించి...రామయామాత్యుండందీయాయ స్వేరువేరుగాఁ గర్పూర తాంబూల సమేతంబుగా దానపత్రమ్ము లొసంగి మీరలు మీమీ నిర్ణయ గ్రామంబులకుఁజని, స్వామికార్యనిర్వహణ ప్రవీణులై... సుఖంబుండుడని యానతిచ్చిన ”

యిది నిజమేయగునేని క్రిష్ణకడ ముద్రను దానము గోర వలసిన పనియే యుండనేరదు. రాజున కెరుక లేకయే యీ శాశననిర్మాణసభ్యులగు మంత్రుల మాయానాటకము రాజు పేరునబెట్టుటకై చేసిన పన్నుగడలు చదువరులకు గనుపింపక

బోవను. చిరకాలానుభవముగు విశ్వబ్రాహ్మణుల కరణీకం
బుల నూడబెట్టికి వీరిచేత బెట్టుటకు రాజునకేమి యవసరము
గలిగెను. క్రిష్ణకడ నాదానమునకు కాసులా, డబ్బులా!
పన్ను దిన్నగా వసూలుజేసిన దప్పిదమునకై నిరాజున కాగ్ర
హము కలిగెనందురా! వానినే శిక్షింప దగునుగాని ఇతర
గ్రామోద్యోగంబులనెల్ల నేలదీసి వేరొకరికిచ్చును. నియోగు
లకుదగిన యోగ్యుడుగా దానమొనర్ప నింకేమియు దొరక
దయ్యె కాబోలు. నిట్టితరి

కం. “ మునుపయ్యధికార భరం

బునగర్వితులై మెలంగు, మూర్ఖులఁ గంసా

ళ్లను బలిమిందొలగించిరి

యనితర రాజాజ్ఞకెందు, నడ్డముగలదే. ” 166

పూర్వము అధికారగర్వమున మూర్ఖులగు కంసాళ్లను
బలిమిచే దొలగింపబడిరట! అధికారముగల వారలకెల్ల గర్వ
ముండుననిన తనకును అదితప్పకుండ నుండునుగదా? తను పెద్ద
యధికారముగల వాడగుటచే పెద్ద గరువముగలిగి యుండవల
యుగదా! అధికారముచేత కలిగిన మూర్ఖము యీ కరణము
నకే తటస్థించెననుట దగదు. గంసాళ్లనుట, యెన్నిపర్యాయ
ములు చెప్పబడియున్నదో అంతయు మూర్ఖమేగదా! బలిమిం
దొలగించిరి యనుట నిజముగా రాజాజ్ఞయనుట ససత్యము.
యిది రాజునకెరుక లేకుండ కృత్రిమశాసనంబని యిదివరకే దెలి
సికొని యున్నాము. కెల్లంపల్లి కరణము కోటయ్యగారి ఇంటి
లో కరిణీకచరిత్రాంశమునుగూడ నివేదించుచున్నాను.

తరువాత “ రాచనగరులోని శిల్పాచార్యులును కార్మి

కలును రాజును సమీపించి మహాప్రభూ ! చిరకాలానుభవ
 ముగనున్న కఠిణీకములఁ దీసివేయుటకుచేసిన యపచారమేమి?
 వారలయెడఁ నెట్టిదోషమేని జనించినదియా? దేశభివృద్ధినే
 గోరు కఠణముల నిట్టిచిన్నజూపుజూడబాడియే? యనిఁ బ్రార్థింప
 వారలఁగని గొంతతడవాలోచించి తనలో గోపరాజు రామన్న
 దన్నడిగిన వెనుకటి కఠణములవిషయము జ్ఞప్తికిఁగ, గో.భూ.
 సువర్ణాదుల నడుగక ముద్రను దానమడుగుకారణ మిందులకే
 నని గ్రహించి. చేయునదిగానక. వారలంగని యిట్లనియే. నిది
 నావలననైనపనిగాదు. దీనికొక యుపాయము జెప్పచున్నాను.
 యీయుంగరమును రేపుదయమున రామప్రధానిచేంచి బాగు
 చేయించుకొని రమ్మని బంపుచున్నాను. మీరలెవ్వరు నాపని
 జేయక నా వుంగరమట్లే నాకు జేరునట్లు జేసితిరేని మీకార్య
 ములు చక్కబరతునని సమాచారపరచి బంపించెను మరునాఁ
 డుదయమున రామప్రధాని గాంచి తన వ్రేలి సిద్ధిల యుంగర
 మును నందలి వజ్రములను నొసగి రేపు సాయంత్రమునకు దీనిని
 జాగ్రత్తో బాగుచేయించుకొని నాకు జేర్పవలయునని ఘట్టిగా
 జెప్పిరి. రామన్నగారు పల్లెయని యుంగరమును దీసికొని గృహ
 ముజేరి దీని నెవనిచే బాగుచేయింతును. కఠణముల కపకార
 ముజేసితిని యీ కంసాలులెల్లరును తోకద్రొక్కిన దాచు
 లట్లు బుసగొట్టుచున్నారు. దీనిని బాగుచేయుడన దిరస్కరింతు
 రేమో నను సందియము దోచెడు. యెట్లు పని నెరవేరునను
 యోచనతో మంచమున బరుండి విచారించుచుండెను. స్నాన
 మునకులెడని పలుమారు బిలచుచున్నను పరధ్యానమున లేవ
 కుండెను. అంత నాయన కొమార్తె తండ్రిని సమీపించి

నాయనా ! ఎన్నిమార్లు బిలిచినను వేళయితీక్రమించినను భోజనమునకు లేవకున్నారనిన. అమ్మా ! రాజు తన యంగుళీయ కమును రేపు సాయంత్రమునకు బాగు చేయించుకొని రావలెనని యిచ్చియున్నాడు. నేనుజేసిన కరణీకాపహరణమున నీ కంసాలులెల్లరు నను చురచుటఁ జూచుచున్నారు. అట్టివారిని పనిజేయుఁడన. తిరస్కరింపక బోవరు. ఎంతటి ఘనకార్యముల నేని నవలీలనేరవేచ్చు నాకిది దుర్ఘటముగా దోచుచున్నది యనగనే నాకొమారిత. అట్లయిన కంసాలులు గర్వించి రాజు పనియైనను జంకులేక తిరస్కరించిరనిజెప్పిన వారిని భూపతి దండింపడా ! అనిన, నామంత్రి అట్లు జెప్పితినేని ప్రభునకు నాపై యసూయజనించు నెందుకన. మన కోటలోనికిఁ గావలసిన పిరంగులు కత్తులు మొదలగు యుద్ధపరికరములును శేవ్యశకట అలంకారాది సమస్త పరికరంబులును వారివలన గావలసియున్నది. అట్టి వారికి నీవపకార మొనర్చుకతన యీస్వల్ప యుంగరమే చక్కబడదయ్యె నింక పెద్ద పెద్ద పనులేమగునని యనవచ్చును. నిందింప వచ్చును. అనునంత నామె. యాయుంగరము నిట్టిండు. నేను జేయించికొని వచ్చెదను. దీనికై విచారింప బనిలేదని తమకు పరిచయుడగు నొక స్వర్ణకారయువకుని కడకుంజని యిది నావలన జెడిపోయినది దీనిని మన పెద్దవారల కెవ్వరికిని దెలియకుండ బాగుజేసి యివ్వవలయుననిన విషయ మెఱుంగని యాయువకుండు రహస్యముగనే చక్కబరచి యిచ్చిబంపెను. ఆయుంగరమును నియమితకాలమునకు రామప్రధాని రాజున కొసంగెను. పిదప మూడవనాడు శిల్పకోత్తములు రాజుకడకేతేర వారికాయుంగరముఁజూపి నేను

“కుజెప్పినట్లు చేయబాలక పోయితిరి. గనుక యది మీ
 ౧౧. అంతవారు మేము చేయలేదు. ఎవరుచేసితి!

“తరపడఁజొచ్చిరి అదిజూచి రాజు మీ
 రభిమానము నను దెలిసి వ్యవహరింపలేక
 బోతిరి. బొమ్మనిరి నిందించుకొనుచూ
 నిండ్లకు జనిరి.

ఈకథనలనను రాజునకు దానపత్రములను
 దెలిసినట్లు గాన్పింపదు. పిదప వీరు స్వతంత్రజీవనమే
 కరిణీకములు పదలుకొనుటయే యీ వర్ణము పతనమగుటకు
 ముఖ్య కారణము.

1 ఉ. “ధీనిధిగోపరాజకులదీపకుండై తగురామమంత్రి పం
 చాణులయందు నిశ్చలతనానిన యీకరణీక ధర్మముల్
 పూనిక జేసి తీసి ద్విజపుంగవులం బిలుపించి యిచ్చె నౌ
 నౌననిసంతసించిరినిరంతర సౌఖ్యమునొందిరందరు.”107

రామమంత్రిచే చేయబడిన దమ్మత్యముల రాజువల్ల
 కలిగినదేమోనని చదువరులు బ్రమింపకుండ నీపద్యము జెప్ప
 ఁడినది. పంచాణుల ద్రోహముచేసినది రామన్నగారేనని యీ
 ధానముదెలపెడు జదువరులే ధర్మాధర్మంబులనెరుదురుగాక.
 ఇట్టి కృత్రిమ కుతంత్రముల విడచి భారతీయులెల్లరును సోదరత్వ
 మున మెలగుదురు గాక ! సరళసమదృష్టి పరమేశ్వరుడు ప్రసా
 దించు గాక. సత్యమును జ్ఞానమును ఆనందమును ప్రసాదించ
 రబ్రహ్మమును ప్రార్థించుచూ నింతట విరమించుచున్నాడను.

సంపూర్ణము.

నూ చ న .

శిల్పకర్మ వంశీయులైన ముత్తరము పూర్వమునుండియు గలదు. శిల్పాచార్యుల యువకుల పదవమును గౌరవమును మిక్కిలిగా నచ్చకవర్తుల నెక్కువగ నుండెను. (వి) లోని ఇంజనీర్లను బోలినదే శిల్పాచార్యులను పదమొక చక్రవర్తి శిల్పాచార్య నంటివాడనుటచే శిల్పాధికర్యులగా నెనుగు.

శా. ఆచంద్రాద్యముగా వెలుంగధర బ్రహ్మాండంబు తారాలపై బ్రాచుర్యంబుగ శాశనంబులను శుంభద్వృత్తి జెక్కించి యెంతోచిత్రంబుగ శిల్పకృత్యములఁదా న్నూపంబులంబూపె శిల్పాచార్యుండొ! యశోకుడంచు, విభుధు ల్బావింప నెక్కాలము॥

ఆప్పటి రాజశాసనములును కఠినములుగనే యుండెను. “ శిల్పాచార్యుని చేతికిగాని, కంటికిగాని, యేయవయవమున కేని చెడుగుఁ గావించినవానికి నురిశిక్షయే. ”

అట్టి శిల్పుల నల్పముగజేసి తామా యున్నతపదవిని ననుష్ఠింప ప్రయత్నించుచిగాని చందగుప్త ఆశోక చక్రవర్తుల కాలమువరకును సాధ్యపడినదిగాదు.

చంపాక గ్రామవాసియగు నొకపాటుండు సుబ్బదాంగి యను సౌందర్యవతియగు తనకొమార్తెను బిందుసారున కొసంగెను. ఆమెయు దండ్రీ యభిమతం బెఱింగినదగుట దెలివితో నటించి పట్టపురాణియై వెలసెను.

అది మొదలు ఆరుషేయులకు కొంతయవకాశము చిక్కినది. దమకొర్కి దీరుట కిదియొక మార్గమని గ్రహించిరి. శిల్పు

